

ערוץ 2000

מאיריק את השבת

מִשֶּׁה קִבֵּל תּוֹרַת מִסִּינַי וּמִסֶּרָה

אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב הֶלְקֵנוּ!
זָכִינוּ שֶׁבִּכְל דּוֹר וָדוֹר מַעֲמִיד
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַכֹּמִי
וְצִדִּיקֵי הַדּוֹר, עֲנֵקֵי רוּחַ
מוֹרָמִים מַעֲם, הַמְּשִׁיכִים
אֶת מִסֹּרֶת הַעֲבֶרֶת הַתּוֹרָה,
יַחַד עִם אֱלֹפֵי מַלְמְדֵי תּוֹרָה
בְּכָל תַּפּוּצוֹת הָעַם הַיְּהוּדִי,
הַמוֹסְרִים נַפְשָׁם לְמִסִּירַת
הַתּוֹרָה הַקֹּדֶשׁ וְסִנְיָנֶיהָ
לְדוֹרוֹת הַבָּאִים.

אי ליעין בשעת התפילה - המגזין טוען נגינה

זמני השבת

ר"ת	צאת שבת	כניסת החג	ערים
ירושלים	21:05	19:17 (18:57 דק: 40)	
תל אביב	21:02	19:16	
חיפה	21:06	19:19	
באר שבע	21:02	19:16	

עמ' 9

מאכלי חלב?
זה לא בריא!
ד"ר ניל יוסף שחר

עמ' 8

"קיבלתי הזמנה
ולבי הולם בפראות"
הרב דניאל אוחיון

עמ' 5

המצלמות הראו
הכול והעובד פוטר
הרב אסי עדני

עמ' 4

למה חג השבועות
הוא יום העצמאות?
הרב יהונתן ענבה

עמ' 3

ואם אני לא מסוגל
להיות ער?
מרן הגאון רבי יצחק יוסף

בית ההוראה מענה ההלכה זמין לכם | 24/6 | במגוון שפות | טלפון 03-613-2000 | BO@tv2000.co.il

הזמנים על פי לוח ערוץ 2000 לשיטת זמני "אור החיים"

התורה משולה למים: לתורה ולמי ש התחלה
וסופם אינו נראה; התורה נצחית כמו המים
הקיימים לעולם; התורה והמים יורדים מהשמיים;
התורה והמים מטהרים את הגוף; טיפות המים
הופכות לנחלים ולומדי התורה הופכים לנחל נובע;
הגדול מבקש מהקטן להשקותו מים, וכן אומר
הגדול לקטן. "למדני דבר אחד"; ומי שאינו יודע
לשחות במים עלול לטבוע, וכן מי שלא יודע ופוסק
הלכה, עלול לצלול למערבולת (מדרש רבה).

הדמנות
אחרונה

רגע של אחריות, לבריאות!

פרטים בנג המגזין <<

משנה במסכת פאה שנאמר מדי בוקר
לאחר ברכות התורה קודם תפילת שחרית.
המשנה מונה רשימה של מצוות שאין להן שיעור,
כמו גמילות חסדים וביקור חולים, ומסכמת שערך
לימוד התורה שקול כנגד כולן. התורה היא
המפה המאפשרת את קיום כל שאר המצוות.
הלימוד סולל את הדרך הנכונה
לניהול חיים יהודיים וקיום
מצוות ומעשים טובים.

בחג השבועות

נשתדל להישאר

ערים בלילה וללמוד תורה,

נשמע עשרת הדיברות וגם נאכל

עוגות גבינה. ואז מה? חוזרים לשגרה?

בתורה הקדושה, מיד אחרי מעמד הר סיני, האש

והקולות, מגיעה פרשת משפטים. מרעמים וברקים

אנחנו צוללים לפורטים הכי אפוריים של החיים: דיני

נזיקין, הלוואות ושומרים.

זה המבחן האמיתי. קל להתרגש בהר סיני כשיש עמוד אש וענן

וקול שופר. השאלה היא: מה קורה ביום שאחרי? איך לוקחים את

ההתרגשות הזו ומורידים אותה לחיים?

חז"ל סיכמו את זה במשפט אחד: "לא המדרש עיקר אלא המעשה".

מתן תורה לא היה אירוע חד פעמי. הגמרא אומרת: "בכל יום ויום היו

בעינין כחדשים" – כל יום צריך להיות כאילו קיבלנו את התורה מחדש.

זו העבודה האמיתית: לקחת את האש של הר סיני ולהכניס אותה לתוך

חיי היום-יום.

על גוג'רי החומות במסעדת "חומות ארבע" בקריית סבעון

בזמנכם את המגזין המקום מאג'ין

שלחו לנו למייל או לטלפון:

058-450-2000

MAG@TV2000.CO.IL

ערוץ
2000

מו"ל: ערוץ 2000 להפצת יהדות

עורך: בנימין ליפקין | עורך משנה: י. נפתלי

ביקורת: חברי ועדת הביקורת

גרפיקה ועיצוב: מחלקת הסטודיו © כל הזכויות שמורות

מרכיב: 2610 * שלוחה 1

להאזנה לפרוט: 03-378-2000

בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000

להזמנת רב או רבנית לחוג בית ללא עלות

חינו: 073-321-2992 זמין 24/6

הצטרפות לנבחרת מזכי הרבים

מפצי המגזין: חיינו 073-286527

להצטרפות לקבוצות הוואטפון שלנו: 058-450-2000

לקבלת המגזין במייל ולהערוך ניתוח לפנות

לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

איך נשמור את האווירה גם לאחר החג?

איך שומרים על ההתעלות הגדולה של ימי הספירה גם בימים שלאחר חג השבועות?

זמן קריאה: 2 דק'

"התבוננות בפרשה שאנו קוראים מיד לאחר מתן תורה תסייע לנו לשמור על העלייה הגדולה של התקופה הנפלאה שעברנו, מפסח וימי הספירה וחג השבועות.

בפרשתנו מופיעה, בין היתר, פרשת סוטה. מדובר במאורע קשה, מטלטל וטראומטי

שהיה מנת חלקה של משפחה שבה אירע הדבר בזמן שבית המקדש היה

קיים. כל המעמד קשה ממש, הבושה הגדולה, מחיקת שם ה' ומיתה משונה

שפקדה את האישה. על כך אומרים חז"ל הקדושים: כל הרואה סוטה

בבבלקול, יזיר עצמו מן היין. רבותינו הקדושים מנמקים זאת בכך שהיין גרם

לאישה לחטוא. שואל המדרש: מה לאישה וליו"ן? איך הגיעה האישה לשתית

יין שיגרם לה כזה דבר? אומר המדרש: איש כי תשטה אשתו. הסטייה הקלה

הראשונה הייתה בין של הקידוש, שהיא שתתה יתר על המידה. שם הכול

החל. לעניות דעתי, זה החיזוק הגדול ביותר. להישמר מפני הסטייה הקלה

ביותר. עלינו להיות כמאמר הזהר הקדוש, ממארי דחושבא. יש צדיקים שבטרם עלותם

על יצועם הם יושבים ומדקדקים. על כל היום שעבר ומיד עושים תשובה על כל הרהור

עברה. זה הסוד הגדול של השמירה הגדולה. על כך נאמר שהקדוש ברוך הוא מדקדק

עם הצדיקים כחוט השערה, לבל יגיעו לסטיות הגדולות.

אם בעזרת ה' יתברך, במשך כל השנה כולה נדקדק שמיד שיש סטייה קלה בכל

רמה שהיא, מחשבה, דיבור או מעשה, מיד מתנתקים ממנה וחוזרים בתשובה,

לעולם לא יגיע אדם לדברים קשים חס ושלום אלא אדרבה ילך מחיל אל חיל.

הגמרא אומרת במסכת יומא שאנשי כנסת הגדולה לקחו את יצר הרע ולכדו אותו

בדוד של עופרת. כשילכדו אותו, שיערה אחת יצאה לו מהשפם והוא צרח צרחות

עד שנזדעזעה ארץ ישראל 400 פרסה על 400 פרסה. שואלים המפרשים: מה

סוד כוחו של השטן אם על תלישת שיערה אחת הוא צועק בקול גדול? אין זאת

אלא שפה טמון הסוד. אם אדם שומר ונשמר שלא לעבור כחוט השערה, מעולם

לא יגיע לידי ביזיון. יהי רצון שנזכה לכך בעזרת השם".

עכשיו מתחיל הקיץ, נשמח לעצות מעשיות לימים אלו.

"דוע שהמקובלים לא אוהבים את ימי הקיץ. כשהלילות קצרים, קשה מאוד

לקום מוקדם. בחורף, כשיש לנו לילות ארוכים, אפשר לישון בתחילת הלילה

ולקום מוקדם. אלו אנשי מעלה מורמים שהבעיה שלהם מתחילה בשאלה

מתי קמים ומסתכמת בשאלה מתי הם ישנים. אבל אנו, פשוטי עם, כל אחד

יוצא לעבודתו מבוקר ועד הערב, מסתובבים ברחוב, הולכים לעבודה. יש כאלו

שלא שפר גורלם בחלקם, הם חייבים לעבוד גם בסביבה מעורבת. אמרו דורשי

רשומות: והשמש עלתה על הארץ, ולוט בא צערה. כשמאירה השמש, היצר הרע

מופיע. כל הכובש את עיני מראות רע, ידע נאמנה, כתוב בספרים הקדושים שזה

שעת רצון. אדם שכובש את העיניים שלו ונמנע לראות מראה לא צנוע, ידע נאמנה

שזוהי שעת רצון שבה יתקבל כל מה שרוצה.

יש כאן אפוא מצב ניגודי. מצד אחד, הרחוב צופן בחובו סכנות רבות. מצד שני, יש

אפשרות לזכות בדברים עצומים שבהם לא זכו אבותינו. במרוקו לא הייתה לאבותינו

התנסות כזו. הם לא נדרשו לעצום את עיניהם מראות ברע. לא היה דבר כזה בכלל.

הכל היה בקדושה ובטהרה. בכל העיירות, בכל הכפרים, חיו בצניעות. מצד אחד, נתנו

לנו ניסיונות קשים ומרים. מצד שני, זיכו אותנו בדברים גדולים. 'בראתי יצר הרע', זה הרחוב

וכל השורץ בו; 'בראתי לו תורה תבלין', עלינו לקחת את כל האור של חג השבועות, לשבת

ולעסוק ולהנות בתורה. ניחל, נקווה ונתפלל שנדע נאמנה לנצל את הימים הללו, נשכיל לעלות

ולהתעלות, להתרומם טפח וטפחים מעל הקרקע מתוך השתדלות רבה וברורה להיות טופח

על מנת להטפח, בחסד וברחמים".

השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30, ליעוץ אישי וברכה מהרב, חיינו 073-3212998

ההקדשות של חזכי הרבים היקרים

המגזין מוקדש

לע"נ: אילנה בת רחל, משה בן זילפה, אסתר בת מלכה,

שלמה בן דוד, שרה בת עליזה, שרה בת יחיא, יעל בת יפה, מלכה בת יפה, דוד וזוהרה קדוש,

אלברט בן אבן, שלום וחנה בן אבן, ניסים בן כיריה, נתן בן יונה, רותי רות בת פניה, דנה בת רותי רות תמי סימן טוב, פתאל

בן שרה, אפרים בן מדרן, ראובן בן חנה | לפרנסה שלמה: ורדה שיר בת נעמה, חנה בת טל, רפאל בן אסתר, מיכאל בן רחל, מסעוד פרוספר

בן שמחה | לברכה והצלחה: סילבנה בת מיסה, הילה ססלה בת סילבנה, דינה בת שושנה, יצחק בן עליה | לזיווג הנוג: חן עטרה בת סיגלית, אורטל בת ארית,

שירה בת אסתר, תהילה בת אסתר, אלון אליה בן דבורה | לפרנסה בשפע ובראות: דליה בת צפורה, בנימין דוד בן חנה, ניסים בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה

לחזרה בתשובה: דניאל אליה בן עופרה, יחונת מאיר בן חיה חווה | לזרע בר קיימא: אילה תהילה בת חדוה, יצחק מיימון בן רינה, לילך פניה בת רותי רות

בואו והקדישו מגזינים למען יזכי הרבים עבור היקר לכם - חיינו 073-286527

חזון יצחק

מורנו ורבנו, מרן הראשון
לציון, הרב יצחק יוסף

עדיף שינמנם מעט בישיבה ולא בשכיבה על מיטה, כדי שיוכל לקום בזריזות ולהמשיך בלימוד. ה'פלא יועץ' מוסיף שאם אדם חושש שלא יוכל להתפלל בכונה בבוקר בשל העייפות, מוטב שישן מעט קודם לכן כדי שדעתו תהיה מיושבת עליו בתפילה.

יש המעדיפים לישון בתחילת הלילה ולקום בחצות כדי ללמוד עד הבוקר, כפי שנהגו גדולי עולם רבים, ויש הנוהגים ללמוד בתחילת הלילה וללכת לישון לאחר חצות. מן המקורות עולה כי העיקר הוא לנצל את שעות הלילה לתורה, כל אדם כפי יכולתו והרגלו. חשוב במיוחד להקפיד על השעות הסמוכות לעלות השחר, שהן זמנים של רצון וקדושה. ראוי להימנע משיחות בטלות מתחילת הלימוד עד סיום תפילת מוסף, כדי לשמור על הקדושה והשפע הרוחני הנרכש בלילה זה. מי שמתאמץ לקשור לילה ביום ולעסוק בתורה בשמחה, זוכה למתנות רוחניות. לסיכום: המטרה היא עבודת ה' מתוך שמחה ובהתאם לכוחות הגוף והנפש.

בברכת התורה,

גורן

השידור הקבוע במוצאי שבת קודש

מה הנשר?

איזה קורבן בפרשה נעשה משעורה?

יודעים את התשובה? שלחו לנו למייל:

תשובה מהמגזין הקודם:
נדב ואביהוא.

פרשת

176

פסוקים בפרשה:

הפרשה השבוע:
"ויחי איש" (שופטים יג)

2 הפרשה ז' של
החומש ה', במדבר

קריאת התורה לחג השבועות:

מוציאים 2 ספרי תורה. בספר הראשון קוראים בחומש שמות, מ'בחדש השלישי', בספר השני קוראים מפיסר בחומש במדבר, "ביום הבצורים". הפסוק: "מעשה מרבה" (יחזקאל א)

לקרוא
תיקון או
ללמוד גמרא
בעיון?

שאלה בראכה? להיווי זה פשוט:

אָפּס שְׁלוֹשׁ - תְּרִיג - אֶלְפִים

03 - 613 - 2000

בכל מקום בכל שעה מענה ההלכה

מענה ההלכה
העולמי

מה יעשה מי שלא מסוגל להיות ער?

כליות ולב, ואם רצונו של האדם היה ללמוד אלא שגופו מנע זאת ממנו, נחשב לו הדבר כאילו קיים את המצווה בשלמותה, שכן "מחשבה טובה מצטרפת למעשה". גם מי שנהג כך בעבר ועתה נחלש, אינו זקוק להתרת נדרים, מאחר שהוא נחשב אנוס באותה שעה.

אדם חלוש או קשיש שאינו מסוגל לנדוד שינה כל הלילה, ומרגיש שמאמץ זה יגרום לו צער שיפגע בשמחת החג, אינו חייב להכריח עצמו לכך. מוטב שישתתף עם הציבור בלימוד עד חצות הלילה או מעט לאחר מכן, זמן המאפשר את אמירת רוב התיקון, וילך לישון כדי לשמור על כוחו. מי שנאנס לישון מסיבות בריאותיות, ישתדל לקרוא לפחות את סדר התנ"ך, מעט מדרש וזוהר, ובכך יקיים את המצווה לפי כוחו, שכן "אחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכוון לבו לשמים". בספרי המוסר והקבלה הודגשה חשיבות הציבור לאנשי אמת בלילה זה כדי להימנות עם "בני היכלא דמלכא". אם אדם מרגיש שהשינה מכריעה אותו,

לשאלתו, האם בליל חג השבועות עדיף להישאר ער בלילה וללמוד תורה, למרות שבתפילה בבוקר יהיה עייף ולא יתפלל כראוי, או שעדיף לישון מוקדם ולקום ולהתפלל תפילה בריכוז.

ידוע מה שכתב האר"י הקדוש בשער הכוונות (שבועות דרוש א): "צריך האדם שלא לישן בלילה הזאת כלל, ולהיות כל הלילה ניעורים ועוסקים בתורה, כמו שאמרו בזוהר. ודע, כי כל מי שלא ישן בלילה הזאת כלל אפילו רגע אחד, ויהיה עוסק בתורה כל הלילה, מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא".

יש אפוא מעלה עצומה וסגולה מיוחדת למי שאינו ישן בלילה זה כלל ועוסק בתורה ברציפות. הבטחה זו כוללת הגנה מכל נזק באותה שנה ואריכות ימים. עם זאת, מי שתש כוחו ואינו יכול לעמוד בכך, אל לו להצטער. הקדוש ברוך הוא

(צילום: גנסי איליה)

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

הפרוטה

שנשלפה פתאום

באחת הערים החרדיות, מאחורי דלת עץ פשוטה, חי יהודי שהעוני לא הצליח לגנוב ממנו את החיוך. הכסף לא היה מספיק, אבל

השבת תמיד הייתה מלכה.

מדי שבוע, בצעד קבוע ומודד, נוהג היה לפקד את אותה מאפייה, להוציא מכיסו מספר מטבעות מצומצם ויוצא מחנות המפעל שש ושמה, כשבידו עוגה קטנטנה. לא עוגה שלמה, פרוסה לכל ילד, בדיוק כמניינם. לא פחות ולא יותר. כי כשאין הרבה, מחלקים בשווה, ועדיין כל פרוסה נאכלת בשמחה כאילו הייתה עוגת מלכים. שבוע אחד פרוסה אחת נעלמה בשקט ואיש לא שם לב. כל אחד נגס בשקט מהפרוטה שלו מבלי שיבחין שפרוטה אחת אינה קיימת.

נקפו הימים והגיע ליל הסדר. הסדר התנהל כמו שצריך: ההגדה, השירים, ריח המרור והחרוסת, הילדים עייפים אבל מאושרים. ואז, בדיוק בין 'מה נשתנה' לבין 'עבדים היינו', הוציאה הבת הקטנה מכיסה חתיכת עוגה. האב קפא. חמץ גמור כאן, על שולחן הסדר. הוא לא האמין למראה עיניו. מכל מקום נשם עמוק, בלע את הצעקה, וביקש ממנה בשקט לזרוק ולהשמיד את הפרוטה ואז היא פתחה את פיה.

"אבא", אמרה בתמימות של מלאך, "לפני שבועיים, כשחילקת עוגה לכולם, אחי הגדול לא היה

השידור הקבוע ביום

שלישי בשעה 21:00

ניתן להזמין את הרב

לחונ בית ללא עלות.

חייגו 073-3212992

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

יום העצמאות האמיתי

זמן קריאה: 2.5 דק'

בערב חג מתן תורתנו, עת אשר שמים וארץ נושקים זה לזה בקדושה עילאה וברטט של התחדשות, עומדים אנו נרגשים ונזכרים ביסוד הווייתנו המשותפת כעם. זה היום שבו נהיינו לאומה באופן רשמי תחת רגלי ההר הבוער באש, יום אשר בו זכינו לא רק לחירות גשמית משעבוד מצרים, אלא לקניין הנצח האמיתי: חיי העולם הבא ודבקות בלתי אמצעית בבורא יתברך שמו. חג השבועות אינו עוד מועד סמלי בלוח השנה העברי. זהו יום עצמאותנו האמיתי והפנימי ביותר. זוהי עצמאות הרוח וחירות הנשמה, עת אשר קיבלנו את תורתנו הקדושה שהיא המצפן, המפה וההלך הפועם של הקיום היהודי לאורך כל הדורות. והנה גילו לנו חכמי האמת, בבנכי הזוהר הקדוש, סוד עמוק מנשוא: "קודשא בריך הוא ואורייתא חד הוא" – הקדוש ברוך הוא והתורה הקדושה יחידה אחת הם. מכאן אנו למדים תובנה מרעושה: כל יהודי העוסק בתורה, אינו רק משתלם בחכמה עתיקה או לומד טקסטים תיאורטיים, אלא הוא נדבק בשכינה ממש, בבורא עולם בכבודו ובעצמו. אין זו מליצה פואטית בלבד או דימוי ספרותי. זוהי מציאות רוחנית מוחשית ועמוקה, דבקות שאין למעלה הימנה, המאפשרת לאדם סופי ומוגבל להתחבר אל האינסוף דרך האותיות והמילים הקדושות. על כן שנינו במשנה במסכת פאה את המשפט המהדהד: "ותלמוד תורה כנגד כולם". אין זה רק שבח מופלג לערך הלימוד כפעולה אינטלקטואלית.

זהו גילוי מפעים ומחייב שלפיו התורה היא התשתית והיסוד לקיום היקום כולו. כי כה אמר ה' (ירמיהו לג, כה): "אם לא בריתי יומם ולילה, חוקות שמים וארץ לא שמתי". כבר המחשיב זאת רבי עקיבא במסירות נפשו המופלאה והנועזת. כאשר הזהירו פפוס בן יהודה מפני גזירת המלכות הרומית שאסרה על לימוד התורה, השיב לו רבי עקיבא במשל המפורסם על הדגים והשועל. הוא הסביר כי התורה היא המים שלנו, מרחב המחיה היחיד בו אנו יכולים לנשום. כשם שהדג אינו יכול לחיות בלא מים, כך עם ישראל אינו יכול להתקיים, אפילו רגע אחד, בלא התורה. ואם בתוך חיותנו, כאשר אנו עוסקים בתורה, אנו נתונים בסכנה מצד מבקשי רעתנו, קל וחומר שאובדן הדרך והזהות יביא עלינו כליה בפרשיטתנו ממנה.

סופו של אותו מעשה מעורר רעד פנימי ומחשבה עמוקה על סדרי העדיפויות שלנו: פפוס עצמו, לאחר שנעצר אף הוא, הודה ואמר בבית האסורים: "אשרי רבי עקיבא שנתפסת על דברי תורה, אוי לי שנתפסתי על דברים בטלים". מה שמרעיש כאן זו העובדה כי אותם "דברים בטלים" עליהם נתפס פפוס, היו לא אחרות מפעולות כבירות של הצלת העיר לוד מטבח והקרבת חייו למען הכלל. למרות זאת, לעומת העוצמה האינסופית של לימוד התורה

המהווה את שורש החיים, קרא להם פפוס "דברים בטלים". מכאן למדנו עד היכן מגיע ערכה המוחלט של התורה, שהיא הנשמה המניעה את כל המעשים הטובים כולם.

מכאן הקריאה הבוקעת ועולה מקדושת חג זה: עלינו להתחזק בלימוד התורה בכל עוז, לקבוע עתים ולהשקיע בה בעמל וביגיעה מתוך שמחה וחשק. עלינו לזכור כי בכל רגע של לימוד, אנו לא רק בונים את עולמנו הפנימי, אלא אנו מקיימים את העולם כולו ממש, מחזקים את חוסנו של עם ישראל מול כל אתגר, וממשיכים צינורות של שפע, הגנה וברכה לכלל ישראל בכל מקום שהם. התורה היא המגן והמחסה, היא האור המאיר את חשכת הגלות והיא הכוח המלכד אותנו סביב ייעודנו המשותף. חזקו ואמזו בלימודכם, אשריכם ישראל – אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, תורת חיים שהיא עוז לעמו ושלום לעולם. אשרי העם שהתורה היא חלקו ונחלתו לעולמי עד.

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

שיר ליום השבת

נהגו ישראל לשיר ולזמר לכבוד שמיים. גם בסעודות רשות, כגון חנוכה, פסח הרמ"א שאם אומרים שירות ותשבחות, נחשבת הסעודה לסעודת מצווה. בשבת יש פיוטים רבים שמעוררים את הלבבות לניסופים וערגה לה' יתברך ומבטאים שמחה על מצות השבת שניתנה לנו. שבת מלאה בשירים שבהם אנו שבים ואומרים בחיבה: "שבת, שבת".

חג הסוכות שבו אנו יושבים בסוכה, מהות חג השבועות היא למעלה מכל הגדרה פיזית. זהו חג המאגד את כל התורה והמצוות למהות אחת. עבור ילידי חודש סיוון, כל ימי השנה אמורים להיות בבחינת מעמד קבלת התורה והתחדשות רוחנית מתמדת, מתוך הבנה שרק דבקות במקור החיים תאפשר להם לממש את הפוטנציאל הגלום בהם מתוך יראת שמיים.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

מעל החזל - הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני ערוץ 2000

בני מזל תאומים: רוחניים ומסוכנים

זמן קריאה: 1 דק'

הנביא הושע (י, י) חותם את נבואתו במילים המהדהדות לאורך הדורות: "ישרים דרכי ה', וצדיקים ילכו בה, ופושעים יכשלו בה". אמירה זו מדגישה כי בעוד הצדיקים מוצאים בנתיבי ה' דרך סלולה ובטוחה לצעוד בה, הרשעים עלולים להיכשל ולפול באותן דרכים ממש, להתאם לכוונת ליבם. לפיכך, האדם מצווה לשים את דברי התורה על לבבו ולהפנימם עמוק פנימה, שכן התורה הקדושה נמשלה לסם חיים יקר ערך, המעניק חיות רוחנית ומזקק את הנפש. הקדוש ברוך הוא אומר במפורש כי ברא את יצר הרע באדם, אך בד בבד ברא עבורו את התורה כתבלין ייחודי וכמרפא רוחני הממתן את דחפיו השליליים ומכוון את כוחותיו לטובה.

ילידי מזל תאומים, הנולדים בחודש סיוון המבורך שבו חל זמן מתן תורתנו, ניחנו מטבעם ברוחניות גבוהה, בכישרונות ברוכים וררגוניים ובחריפות מחשבתית יוצאת דופן. בינה יתרה זו מאפשרת להם לחלוש על מספר תחומים מורכבים במקביל בכישרון רב. אולם "פושעים יכשלו בהם": ללא ריסון עצמי ועבודה פנימית, אותם כוחות כבירים עלולים להיסחף למקומות של רכילות, לשון הרע, חוסר אמינות או אי ציות לחוקי התורה. כדי להתמודד בהצלחה עם היצר הרע המנסה להטותם מהדרך, מחויבים ילידי החודש להיות צמודים בכל עת לתורה ולמצוותיה, המהוות עבורם חומת הגנה יצוקה ובצורה. בשונה מחג הפסח שבו אנו מצווים לאכול מצה, או

למה לברכת כהנים אין תרגום?

זמן
קריאה:
דק 1

האם תמיד קוראים את פרשת נשא אחרי שבועות ומדוע?

אכן. כי חז"ל נתנו סימן: "פקדו ופסחו", פרשת צו אחריה פסח; "מנו ועצרו", מניין ישראל בפרשת במדבר ואחריו עצרת, חג שבועות; "צומו וצלו", תענית תשעה באב ואחריה פרשת ואתחנן, תפילת משה רבנו, הנקראת צלותא; "קומו ותקעו", פרשת ניצבים, מלשון קימה, ואחריה תקיעות לראש השנה.

אפשר לקרוא שניים מקרא ואחד תרגום של פרשת נשא בחג השבועות שחל השנה ביום שישי?

יש קוראים ביום חמישי. אפשר גם בליל שבת. והמדקדים קוראים בשבת בבוקר.

אם מתפללים בשבת בבוקר בנך החמה, אפשר לקרוא שניים מקרא לפני עלות השחר או רק אחר כך?

נוהגים לקרוא את התרגום לאחר שעלה השחר, כדי לחוש לסברת הרמ"ע מפאנו.

האם יש מנהג מיוחד בקריאת שניים מקרא ואחד תרגום בפסוקי ברכת כהנים המופיעים בפרשתנו?

נוהגים לאומרם שלש פעמים מקרא עם תרגום אחד. מכיוון שאונקלוס לא תרגם אותם. כי בבית המקדש היו אומרים אותם רק בלשון הקודש.

השידור הקבוע ביום שישי
בשעה 08:00

למלא
את הזמן
באוצרות
הנשמה!

נבחרת הרבנים ושפיע רצועות
התוכן בכל שעות היממה

תקשיבו, יש מה לשמוע!

ערוץ 2000

03-378-2000

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

העובד שנזרק מהמסעדה

זמן
קריאה:
דק 1.5

מסעדה גדולה בארצות הברית. עסק מצליח, עובדים רבים, תנועה בלתי פוסקת. יום אחד, בסוף המשמרת, הבעלים יושב מול מצלמות האבטחה וקולט עובד שאורז מזון רגע לפני שהמסעדה נסגרת. הוא מחליט לעקוב אחריו. העובד יוצא לרחוב, נכנס לסמטה צדדית ושם, על הרצפה, יושב חסר בית עם בנו. העובד מושיט להם את השקית. האבא לוקח, העיניים נוצצות. הילד מחייך. והעובד עומד בצד, כאילו לא עשה כלום. אבל הבעלים ראה הכול. הוא מתפרץ, תופס את העובד ואומר בכעס: "לאן אתה לוקח את האוכל שלי? אתה לא מתבייש?!" העובד עונה בשקט: "גם ככה זה היה נזרק, למה לא לתת להם לאכול?". בעל הבית לא נרגע: "מהיום אתה לא עובד פה. ואני אדאג שלא תעבוד בשום מקום, כולם ידעו שאתה גנב".

חמש שנים חולפות. יום אחד נכנס למסעדה אדם עשיר מאוד שידוע במעשי הצדקה והחסד שלו. הבעלים מזהה אותו מייד, רץ אליו בכבוד גדול: "ברוך הבא! איזה כבוד! בוא, אני אדאג לך אישית". מושיב אותו במקום המכובד ביותר ומשרת אותו בעצמו. ואז הדלת נפתחת. קבצן נכנס, ניגש בשקט לאחד המלצרים: "יש לי רק שני דולר. אולי משהו קטן לאכול?". הבעלים קולט את ההתרחשות. הוא מתקרב, מסתכל עליו ומזהה אותו. זה אותו עובד שפוטר. הוא מתפוצץ מזעם: "איך יש לך אומץ לחזור לכאן? תסתלק מיד!". הקבצן מבקש בשקט: "רק משהו קטן". אבל הבעלים לא מוכן לשמוע ומבקש מהאבטחה לסלקו.

פתאום העשיר קם ממקומו. ואומר: "האיש הזה יושב לאכול איתי". הבעלים בהלם: "אתה לא מבין. האיש הזה גנב!". העשיר פורץ בבכי: "לפני חמש שנים, הוא אומר, 'איבדתי את אשתי ומרוב צער הנעתי למצב שלא היה לי ולבני מה לאכול והיכן לישון. במשך שנתיים העובד הזה דאג לנו לאכול בכל יום. ברוך ה' השתקמתי מאז והנעתי למעמדי הנוכחי".

"חיפשתי אותו", ממשיך העשיר, "רציתי להודות לו, לספר לו שהיום אני עשיר גדול. לא מצאתי אותו וכעת אני מבין למה". ואז מוסיף העשיר ואומר: "אתה יודע למה אני תורם לקהילה המקומית כל חודש מאה אלף דולר? בזכות! אני אתן לו את כל דמי ההשקעה, שיפתח מסעדה משלו והיא תצליח".

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות.

חיינו: 073-321-2992

כוחה של חילה - הרב שמואל ממן - מרבני ערוץ 2000

"אמא, אל תשאל מה קרה"

זמן
קריאה:
דק 1

אל סלון ביתה של משפחת כהן פרץ באותו ערב הבן הקטן, דני בן השבע, וסיפר לאמו על אחיו בנימת התנשאות מתוקה: "אמא, את יודעת, היום יוסי השתולל בכיתה והמורה שלח אותו למנהל!". יוסי קפא במקומו. הוא לא ציפה לכך. האם נזפה בדני: "אסור לדבר כך, זו לשון הרע!". דני התגונן בביטחון: "אבל אמא, זה היה באמת! כולנו ראינו!".

שאלה: האם סיפור גנאי אמיתי על אה, הנאמר להורה בתוך הבית, מותר?
תשובה: אסור. לשון הרע אסורה גם אם היא אמת. חשוב לדעת: העובדה ש"זה היה באמת" אינה מתירה את הדיבור, ואסור לספר על כך אפילו לבני משפחה קרובים ואהובים. איסור 'לשון הרע' קיים כל עוד הדיבור עלול לפגוע או לגרום צער כלשהו לאדם שעליו מדובר. במקרה זה, דברי דני מבזים את אחיו בפני אמו וגורמים לו עוגמת נפש.

הלכה: אסור לספר לשון הרע אפילו אם הדבר אמת, ואם יש בסיפור תערובת שקר נחשב למוציא שם רע שעונו גדול הרבה יותר. ומכאן נלמד כי יש להדריך את הילדים מגיל צעיר בהלכות שמירת הלשון, כיוון שההרגל שולט בדיבור (כדל א הלכה א).

להתיעצות עם הרב בהלכות לשון הרע חיינו 03-613-2000 שילוחה 10
השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו-3 ארורין.

שם האדם

הרב שמשון פוקס
חומחה עולמי לשם האדם
מרבני ערוץ 2000

זמן
קריאה:
דק' 1

למה לא דבורה?

בשבוע שעבר פנתה אליי אישה שמתגוררת בלוס אנג'לס בשאלה אישית. זה כמה שנים היא סובלת מבעיות בריאות כאלה ואחרות והיא חושבת שכדאי לה לשנות את שמה, שכן הוריה נתנו לה שם לא יהודי, מפאת מקום מגוריהם והנוהג הרווח בו. היא הוסיפה שחשבה לשנות את השם לדבורה וביקשה לשמוע את דעתי. מכיוון שהדבר היה בשיחת טלפון והיה צורך בתשובה מיידית, נעניתי ואמרתי לה שכפי הזכור לי השם דבורה רומז לדיו, והיות והיא זקוקה לרפואה ורחמים, כדאי לה למצוא שם אחר שקשור יותר לרחמים.

לאחר מכן ישבתי לחפש מקורות לעניין. את השם דבורה אנו מוצאים פעמיים בתנ"ך: פעם ראשונה בפרשת וישלח, דבורה מינקת רבקה. פעם נוספת בספר שופטים: "ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא". במדרשים מובאים מעשיה הגדולים של דבורה שהייתה תלמידת חכם בדור שהיו בו מעט מאוד תלמידי חכמים והיא הייתה מלמדת תורה לרבים. ומכאן לענייננו: מכיוון שדבורה שפטה את ישראל יש בה צד של דין. בנוסף, אחד מגדולי המקובלים וחכמי הסוד, רבי מאיר הכהן פופרש זצ"ל, כתב בספרו הנודע 'מאורי אור' (פרק 2 אות ד) שעל פי הסוד דבורה הנביאה יונקת מהגבורות. גם המילה דבורה בנימטריה נבורה עם הכולל. כי הדבורה עוקצת וגם על הדבש שלה נאמר בתורת הקבלה שהוא "מסטרא דשמאלה", מצד שמאל השייך לגבורות. ועוד אמרו חכמינו (מכות יא) שכל "דיבור" שבמקרא לשון קשה הוא, כמו שכתוב: "דיבר האיש אדוני הארץ אתנו קשות". ובמסכת מגילה (יד) התבטא רב נחמן, מגדולי האמוראים, שדבורה וחולדה "סינין שמיהו", כלומר השם שלהן מכוער. מכאן למדנו שהשם דבורה הוא שם שמורה על דינים והמעוניין להחליף שמו, מסיבה נכונה ומוצדקת, לא מומלץ לו להחליף לשם הרומז לדיו.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות – חייגו 073-3212992.
לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב.

חייגו 073-3212996

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

הכול בזכות אבא

זמן
קריאה:
דק' 1.5

"נִשְׂאָ אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפָּחָתָם" (במדבר ד, כב). לפעמים אדם נכנס לדכדוך ודיכאון, הרגשת שפלות: מי אני ומה אני, איזה שפל וירוד אני. ההרגשה הזו עלולה לדרדר את האדם, הן בתחושתו האישית והיומיומית והן בעבודת ה'. כי הוא אומר לעצמו: מה יועילו מעשיי, מה תועיל תפילתי ומה יועיל לימוד התורה שלי. הרי אני שפל ברח' ונמוך קומה. מי אני לעומת הצדיקים הגדולים ובעלי הדרגה.

על כך נאמר: "נשא את ראש בני גרשון". התורה הקדושה מצווה אותנו להרים ולעודד גם את אלו שהתגרשו מעל ה', "כִּי גֵרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם מִהֶסְתַּפֵּחַ בְּנִחְלָתָהּ הִיא" (שמואל א כו, יט). והטעם משום ש"לבית אבות למשפחותם" – אבותיהם של אלו היו קדושים וצדיקי עולם ולכן יש להרים ולעודד גם אותם, אף על פי שהתרחקו והתגרשו מעל פני ה'.

אדם שנכנס לדכדוך וירידה, צריך להסתכל על אבותיו, עדיין יש לו זכות אבות, ברית אבות לא תמה (שבת נה עמוד א), וזכות אבותם מסייעת (קידושין עו עמוד ב), זכות אבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב. אולי הוא מזרע אחד מהשבטים הקדושים, ועל כן יש לו להתעודד שזכות אבותיו מסייעת.

אחת המשפחות היקרות והחשובות בקיימות בדורנו היא משפחת אביחצירא. אנשים מתפעלים איך הם מצליחים כל כך בכל מעשה ידיהם ואחד ההסברים לכך הוא שזכות אבותם מסייעת.

אבותיהם מסרו נפשם לה' יתברך. רבי דוד אביחצירא זצ"ל, בעל ה'פתח האוהל', "וְהָיָה יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָלָה" (בראשית יח, א), מסר נפשו על קידוש ה' ובעיצומו של יום השבת העלוהו הגויים הארורים על מוקד, שמו אותו על תותח וירו אותו למוות. כמו כן רבי יצחק אביחצירא זצ"ל, דודו של בבא סאלי זע"א, נרצח על ידי הגויים, ועוד רבנים למשפחת אביחצירא שנהרגו במיתות משונות לכפר על הדור.

ואולם האמת היא שלכל אחד ואחד מאיתנו יש סבא או סבא רבא צדיק, שמסר נפשו על קידוש שמו יתברך בחייו או במותו, וממילא זכות אבותינו מסייעת לנו להצליח בכל דרכנו.

לכן, אל לו לאדם ליפול ברוחו, וכשיבוא אליו היצר הרע ויאמר לו: 'מי אתה ומה אתה, אינך שווה כלום', לא ישמע לו. עם זאת, ניתן לפעמים להשתמש גם בביטוי כזה. מפעם לפעם, יכול אדם לומר לעצמו, בעת שהוא מרגיש שהוא משהו ועושה דברים גדולים, מי אני ומה אני, אינני שווה כלום. מותר לאדם לבטש את עצמו וקצת להגיע לשפלות ולענווה. אבל זוהי לא דרך מומלצת ותמידית לכל אדם באשר הוא. כי יש לא מעטים שדרך זו יכולה רק לדרדר אותם במקום לרומם אותם. באופן כללי צריך האדם לעודד את עצמו, בבחינת "וַיִּצְבֹּה לְבֹא בְדַרְכֵי ה'" (דברי הימים ב יז, ו), שזכות אבותיו מסייעת.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00

בדרכי רבותינו

חידושים בכתב יד

זמן
קריאה:
דק' 0.5

בלב המלחמה היהודי של מרקש גדל אחד מגדולי הפוסקים ומנהיגי הקהילה שקמו ליהדות מרוקו, רבי שלמה בן אברהם עמאר זצ"ל, ששימש כאב בית הדין וראש הישיבה בעיר, היה דמות הלכתית מרכזית שעיצבה את פני הקהילה בדורו.

רבי שלמה נולד במרוקו לפני יותר מ-320 שנים. מורשתו התורנית השתמרה בפסקי הלכה ותשובות ששלח לחכמי דורו, ובראשם רבי יעקב אבן צור, המצטט אותו רבות. רבי שלמה חתום על רבות מתקנות מרקש המהוות עד היום יסוד למנהגי מרוקו.

רובם המכריע של פסקי הדין שכתב נותרו בכתבי יד. מקצתם נדפסו בשו"ת 'גושפנקא דמלכא' ובשו"ת 'משפט וצב'. 'החיד"א' בספריו מביא פסקי הלכה ממנו וממנו צוטטו פסקיו גם ב'דרכי תשובה', 'בן איש חי', 'כף החיים' ועוד. התכתבות ארוכה שהייתה לו פורסמה בשו"ת 'סמא דחיי'. לאחרונה קובצו חידושי ופסקיו מתוך כתבי יד ונדפסו בספר 'כתבי רבי שלמה עמאר'.

לאחר פטירתו נהגו לומר: "משמת הרב שלמה עמאר בטל כבוד התורה". מקום קבורתו במרקש מהווה מוקד עלייה לרגל המנציח את פועלו כאחד מחכמי העיר.

המוח היהודי

קסדה במקום CT

במקרים של שבץ מוחי או חבלת ראש חמורה, כל דקה היא קריטית. הרופאים נוהגים לומר שזמן הוא מוח, שכן בכל דקה שעוברת ללא טיפול, 1.9 מיליון תאי טעב מתים ללא תקנה. האתגר הגדול ביותר העומד בפני צוותי הרפואה הוא הצורך לאבחן בזמן אמת האם מדובר בחסימה של כלי דם או בדימום מוחי פנימי. ללא אבחנה זו, מתן תרופות להמסת קרישים עלול להיות קטלני. עד היום הפתרון היחיד היה פניני דחוף לטריקת CT בבית החולים. המוח היהודי פיתח קסדות חישתיות ניידות המיועדות לאבחון ראשוני בשטח. המערכות מבוססות על שתי טכנולוגיות מרכזיות: גלי מיקרו המזהים שינויים בנקמת המוח, או 'כיר אימפונס', המזהה אסימטריה בנוזלי המוח. המכשור מסוגל לטרוק בשניות את חלל הגולגולת ולספק לצוות האמבולנס אינדיקציה מהירה על סוג האירוע המוחי. בזכות ההמצאה ניתן יהיה להתחיל טיפול מציל חיים כבר במהלך הפינוי, ובכך לצמצם משמעותית את הסיכוי לנכות קבועה. מיזמים ישראליים נוספים משלימים את המהפכה באמצעות בינה מלאכותית המנתחת את תוצאות הסריקות בזמן אמת.

”טל ירה במחבלים”

ונפל מתבוטס בדמו”

ציון ממן, אביו של טל הי”ד, שנרצח בבוקר השבועה באוקטובר ליד ביתו, במונולוג קורע לב

זמן קריאה: 3.5 דק'

2000 בערוץ 2000
מנהל המקה ושידורים
יהונתן דדון - סיפור אישי

ואמרתי לו: יונתן, אתה רוצה לקרוא לי אבא? תקרא לי אבא. תקרא לי סבא. אתה הנכד שלי ואין כמוכם בעולם, אבל אנחנו צריכים לתמוך באמא. אמא ראשונה, אנחנו כולנו ביחד.”

”לפני שנה חגגנו ליונתן בר מצווה בבית הכנסת שלנו. הוא ביקש ממני: 'סבא, אני רוצה לקרוא ראשון בספר תורה'. עשיתי מאמץ אדיר לכתוב ספר תורה ולהספיק להכניס אותו בזמן. הצלחנו, ויונתן נכדי, הבן של טל, היה זה שקרא בו ראשון. היום, בית הכנסת הוא המקום היחיד שבו אני מצליח להתחבר לקדוש ברוך הוא וגם לטל. אני מאמין שהוא מסתכל עליי מלמעלה. בכל בוקר אני אומר קדיש לעילוי נשמתו ולומד שיעור תורה. כל גמ”ח וכל מעשה חסד שאני עושה. הכול מוקדש לזכרו.”

”התפילות מחזקות אותי. הידיעה שיש לי עוד נכדים, בן ובת שאני חייב להיות סבא עבורם, מחזיקה אותי. גם אשתי היא המשענת שלי, אנחנו צועדים יד ביד. אבל בכל פעם שאני מתקרב לשטחים החקלאיים, הגרון שלי נחנק. קשה לי להגיע למקומות שהוא כבר לא נמצא בהם.”

”טל תמיד אהב את האדמה. כשסיים צבא הוא שקל ללמוד הנדסה או ראיית חשבון, אבל אז הוא אמר לי: 'אבא, אני אוהב חקלאות, אני מחובר לאדמה'. אמרתי לו שזה הדבר הכי יפה שיש. הוא נכנס למשק והפתיע אותי בכישרון שלו. אמרתי לו: טל, הכול שלך, אני לא מפריע לך. והוא לקח את המשק ומינף אותו קדימה.”

”על הקבר שלו חקקנו: 'טל – טוב לב'. זה מה שהוא היה: תמיד אוהב, תמיד מחבק, תמיד מוותר למען אחרים. אנחנו ממשיכים בדרך שלו. עם כל הגזירה הקשה הזאת ששינתה את חיינו, האמונה היא מה שמחזיקה אותנו. להאמין שהקדוש ברוך הוא איתנו גם בתוך הכאב. אנחנו לא נעזוב אותו, ואני אומר תודה על מה שיש, למרות הכל.”

יש לכם סיפור מעניין? שתפו אותו במייל
MAG@TV2000.CO.IL

”אבא, נכנסו מחבלים, אני בא לאסוף אותך. אמרתי לו שאני לא נוסע בשבת ושאינני בריצה. ”בזמן שרצתי חזרה לכיוון הבית, המחבלים התקדמו לעברי. רק בנס משמיים הם לא זיהו אותי. הם היו במרחק של 500 מטר ממני בלבד. כשהגעתי, טל כבר היה מוכן. 'אבא, הגעת? יופי. הקפיצו אותנו', הוא אמר. הרבש”ץ של היישוב אסף אותנו, והם יצאו ללחימה בשער הכניסה. בשלב מסוים, אביו של הרבש”ץ הודיע להם שהמחבלים כבר בתוך הבית שלו.”

”טל והרבש”ץ חזרו פנימה לתוך היישוב. הם נלחמו כדי להגיע לבית שבו המחבלים ניסו לפרוץ לממ”ד, שם הסתתר האב כשהוא מחזיק את הידית בכל כוחו. בדרך, טל ביקש לעבור בבית הכנסת. הוא חשב שאולי יש שם אנשים שצריך להזהיר. הוא מצא שם שני מתפללים, הצליח להציל אותם ושלח אותם לבתיהם.”

כשהגיעו לבית הרבש”ץ, המחבלים זיהו אותם והתפתח קרב קשה. טל הצליח לתפוס עמדה וירה משם. הוא ראה מחבלים קופצים מעל החומה לכיוון הבית של אחי, פתח עליהם באש ובכך הציל גם את אחי ומשפחתו.”

”המחבלים לא הצליחו להיכנס לממ”דים, אבל הם אספו את פצועיהם הקשים, גנבו את הרכב של אבי הרבש”ץ וברחו לכיוון חאן יונס. בקרב הזה, חמישה אנשים נהרגו.” ציון משתתק לרגע ואז אומר בקול נשבר: ”עם חמשת ההרוגים נמנה גם בני טל.”

”עבר כמעט יום וחצי עד שהגיעו קציני הצבא. הם הודיעו קודם לאשתו ולילדים. כשנכדי יונתן שמע שאבא שלו נהרג, הוא רץ אליי הביתה בבכי, חיבק אותי ואמר: 'סבא, עכשיו היו פה קצינים. הודיעו שאבא נהרג. מהיום אתה תהיה אבא שלי'. אלו היו המילים הראשונות שלו.”

”הכאב הזה שובר אותי. אני עומד שם וחושב שהייתי צריך להיות שם כדי לעזור לו, אבל לא היה לי נשק. הצבא החליט לאסוף את הנשקים מכיתות הכוננות זמן מה לפני כן. אם היה לי נשק, הייתי רץ אליו בלי לחשוב פעמיים. מי שהיה צריך להיות שם זה הצבא, אבל הצבא לא היה שם. נכון, הקצינים באו והרכינו ראש, אבל הבן שלי לא חזר.”

כשיונתן אמר לי, 'אתה תהיה אבא שלי', התמוטטנו. אני ואשתי פשוט לא יכולנו לעכל. חיבקתי אותו חזק

בבוקר שמחת תורה תשפ”ד, השבעה באוקטובר, התעורר טל ממן הי”ד, חבר כיתת הכוננות של מבטחים, לבוקר של בלהות. השיחה עם אביו, ציון, שטל התגורר לידו, מטלטלת ומחזירה אותו אל אותו בוקר נורא.

”זה היה הבית של טל”, אומר ציון בהצביעו על הבית במושב מבטחים. ”פה הוא גר עם אשתו ושלושת ילדיו, התאומים יובל ויונתן, ומאיה הקטנה שהייתה רק בת תשע. הבית הזה היה מלא שמחה. טל בחר לגור ממש ליד. הוא העניק לי את השמחה ואת האהבה שלו בכל יום. מאז השבעה באוקטובר, הבית הזה הפך משמחה לשממה. עד שאתה לא נכנס למשפחת השכול, אתה לא באמת מבין מה זה. קשה לי שהוא לא ליד. אין בוקר שאני לא מרגיש את הקושי הזה.”

”באותו בוקר”, משחזר ציון טל, ”יצאתי לריצת הבוקר הרגילה שלי לכיוון המושב הסמוך. פתאום נשמעה אזעקת 'צבע אדום'. לצערי, אנחנו כבר רגילים לזה, חשבתי שזה יחלוף. אבל זה היה מטח מסיבי, משהו שלא נתפס. למרות שהיה זה בבוקרו של חג שמחת תורה, כמו תמיד לקחתי איתי את מכשיר הטלפון למקרי חירום בלבד. פתאום טל התקשר. שאלתי אותו: מה קרה? למה אתה מתקשר בשבת? הוא ענה לי בבהילות:

ציון ממן >>

”נעשה
ושמע
אמר
כאחד!”

ערב חג השבועות, זוכים בזכות נצחית של הפצת אור התורה וקירוב אחים: הופכים לשגרירי הפצה של המצוות המחולל מהפכה יהודית של קירוב. זכייה לדורות.

להצטרפות חיינו או סרקו: 073-286-6527

דברים שחייבים לדעת על הנזיר

בגן האמונה

המשפיע
הרב שלום ארוש

איך הם נפלו?

איך אדם יכול להצליח להתרומם מהקרקע ולאט לאט לחזור למסלול, ובפעם הבאה נכין את עצמו בזמן?

רק באמצעות תודה. התודה מאזנת את הכול. אומרים תודה על החג היפה שהיה או על ההתעוררות הגדולה שחווית, תודה על כל הטוב. התודה היא ענווה והיא נותנת לאדם את הכוח והכלים לעלות חזרה. כי הנפילה באה מכך שאדם לא מרצה ושואל את עצמו איפה כל האורות שהיו לו אבל ענווה היא להודות לה' ואז לזכות שוב לעלייה.

אחרי מתן תורה, עם ישראל נפל בעבודה זרה. האם גם בימינו אחרי חג השבועות, זמן מתן תורה, הזמן הזה מסוכן יותר להיכשל בעגלי זהב שונים? ואם כן, עד מתי התקופה הזו ואיך אפשר להתגונן? כל אחד יודע את זה על עצמו. לדוגמה, כשאדם חוזר מאומן אחרי התעוררות, והתחזקות שחוה, הוא עלול ליפול. כך אחרי כל חג, כשהחזרים לשגרה עלולים ליפול. אחרי חג השבועות, התעוררות גדולה ולימוד כל הלילה, אפשר ליפול. מדוע? כי אדם לא מכין כלים לאורות שהוא מקבל ואז נכנסת בו גאוה, ולכן אחר כך הוא חווה ירידה.

נתבונן מעט במה שעברו בני ישראל: הם ראו את גילוי השכינה. איך הם עברו כאלו עברות חמורות? התשובה היא שרק אדם עם עבודה עצמית יום יומית, חשבון נפש, התבודדות כראוי, הכנה ותפילה על כל דבר, יכול להינצל מנפילה.

זמן קריאה: 1 דק

1 הנזיר הוא אדם שמחליט מרצונו לקבל על עצמו איסורים נוספים מעבר למצוות התורה, ונודר להיות קדוש לה' לתקופה מסוימת.

2 התורה מפרטת שלושה איסורים מרכזיים לתקופת הנזירות: איסור שתיית יין, אכילת ענבים וכל תוצרי הגפן; איסור תספורת וגילוח שער הראש; ואיסור להיטמא למת, כולל אביו ואמו.

3 אם אדם אמר "הריני נזיר" ולא ציין זמן, או נקב במספר ימים נמוך מ-30, הלכה היא שנידחתו ומשכנת שלושים יום.

4 בתום התקופה, הנזיר מגיע לבית המקדש, מביא שלושה סוגי קורבנות - עולה, שלמים וחטאת - ומגלח את שערו. השיער שגידל במשך כל התקופה נשורף באש הקרבן. הוא מוטר את הנזר, הכתר, שעל ראשו לשמיים.

5 אם הנזיר נטמא למת באמצע הדך, הנזירות שלו מחבטלות ועליו לטבול, לגלח את ראשו ולהביא קורבנות, ואז להתחיל את מניין ימי הנזירות מחדש.

6 חכמינו נחלקו האם הנזיר הוא אדם קדוש או שמא הוא חוטא? רבי אלעזר הקפר סובר שהנזיר חוטא, שהרי הוא אוסר על עצמו דבר שהתורה הותרה, ועל כן התורה מחייבת אותו להביא "קרבן חטאת". ואילו רבי אלעזר סובר שהנזיר קדוש, שהרי הפסוק מצהיר "כל ימי נדור קדוש הוא לה'".

סגולה לכניסה לבית חדש

להיחל בכניסה לבית קטרת מלח. הרב יורם אברג'ל זצ"ל המליץ שהדבר הראשון שייכנס לבית יהיה ספר הזהור. בנוסף, יסייד את הבית כדי לחקן את כל הרוחניות בו, בייחוד בבית שגרו בו קודם. ויערוך חנוכת הבית, עם סעודת מצווה בהשתתפות עשרה יהודים, וברכת שהחיינו על בגד חדש או פרי חדש.

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 21:00.
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חייגו: 073-3212995.

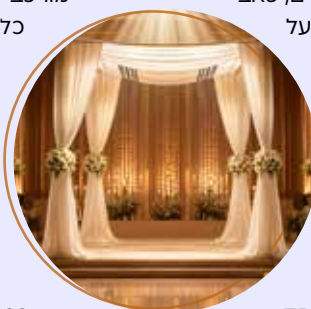
חנוך לנער - הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

"קיבלתי הזמנה לחתונה ולא ידעתי מה מצפה לי"

זמן קריאה: 1.5 דק

אנו עדים בדורנו לתופעה כואבת ורחבה, שבה כמעט בכל משפחה, גם בבתי השמורים והחזקים ביותר, נמצא בן או בת שאינם גורמים נחת רוח להוריהם, בלשון המעטה. די בילד אחד כזה כדי למלא חיים שלמים בצער, במרירות ובכאב שקשה לתאר במילים, כאב שמפעפע בכל נימי הנפש ומשפיע על כל התנהלות הבית. מן הראוי לדעת ולהפנים כי הבן הזה או הבת הזאת לא הניעו אלינו בטעות. הם נשלחו אלינו בהשגחה פרטית מדויקת משמיים וחובתנו המוסרית והרוחנית היא למצוא את הדרך לליבם המיוסר והכאוב, גם כאשר נדמה לנו כלפי חוץ שהם מאושרים ושלמים במקום המרוחק בו הם נמצאים כעת. עלינו להבין כי מתחת למעטה של מרדנות או ניכור מסתתרת פעמים רבות נפש שמחפשת מענה וקשר, ודווקא ההורים הם אלו המחזיקים במפתח לפתיחת שערי הלב.

אני מכיר אישית רב שזכה לגדל משפחה ברוכה של שישה עשר בנים ובנות, שכל הורה היה מתפללים לזכות בילדים כמותם, יראי שמיים, הולכים בדרך התורה ומסבים גאוה עצומה למשפחתם. אך גם בתוך השפע הרוחני הזה, התנסה בניסיון מורכב כאשר אחד מבניו בחר בנתיב אחר. כל הניסיונות החינוכיים להשיבו אל המסגרת המקובלת עלו בתוהו. לאחר תקופה של למעלה משנתיים שבהן לא פגשתי את הרב, קיבלתי לפתע הזמנה לנישואי אותו בן. הגעתי לחתונה בתחושת סקרנות גדולה. כשהגעתי למעמד החופה, נדהמתי למראה עיניי. מולי עמד החתן הנראה כבחור ישיבה לכל דבר, פניו מאירות בזוהר של מלאך וכולו אומר קדושה וצניעות. גם הכלה שבה זכה הייתה כלה נאה וחסודה, שבה מבית של תורה ויראה. עם סיום הטקס, ניגשתי לאבי החתן המאושר

ושיפתתי אותו בתדהמת. אמרתי לו שאני בהלם מוחלט לאור השינוי הכביר שעבר בנו בשנתיים האחרונות, וצינתי כי ללא ספק מדובר בנס גלוי שלא רואים בכל יום. הרב הביט בי במבט מפוכח וענה בשלווה: "דע לך, מה שראית כאן מתחת לחופה הוא לא תוצאה של מהלכים אנושיים רגילים, אלא תוצאה ישירה של דמעותיה של האמא". הוא הסביר לי שבמשך שנים, יום אחר יום, תפילה אחר תפילה, היא לא חדלה לבקש ולבכות. הקדוש ברוך הוא, כך אמר, אינו יכול לעמוד מול דמעותיה הכנות של אם שאינה מרפה ממנו לרגע, שעומדת מולו בתחינה וזועקת מעומק נשמתה: "אבא, רחם על בני!". הכוח הזה, של אמונה בלתי מתפשרת ותפילה שבוקעת רקיעים, הוא שהביא למהפך המופלא הזה.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-321299

597,294 צפיות

חפשו >>>
מה עשה הבבא סאלי על קברו של דוד בן גוריון? סיפור שלא סופר מעולם

01:08 / 02:52

והשבוע - הסיפור המופלא הבא סופר על ידי הרב אברהם מוגרבי, משמשו של הבבא סאלי, וריגש למעלה מ-597,294 צופים.

יום אחד מבקש הבבא סאלי מהנהג שלו דבר לא שגרתי: "קח אותי לקברו של דוד בן גוריון". הם מגיעים לשם, והבבא סאלי עומד שעה שלמה, עוסק

בייחודים, בתפילות עמוקות, בדברים נסתרים מהעין. הנהג, שלא מבין, שואל לבסוף: "רבי, מה עשית כאן?". והתשובה מטלטלת: "תיקנתי את הנשמה שלו".

אבל הסיפור רק מתחיל. במקביל, באותה תקופה, מגיע סיפור כואב מעולם הישיבות. בחור ירא שמייים, תלמיד ישיבה, מתמודד עם מציאות קשה בבית. אביו, רחוק מתורה ומצוות, לא רק שאינו שומר שבת אלא עושה הכול כדי לחלל אותה דווקא מול בנו. מדליק סיגריות, טלוויזיה, רדיו, כאילו בכונה להכאיב. הבן נשבר. הוא פונה לראש הישיבה ומבקש: "אולי תדברו עם אבא שלי... לפחות כשאני בבית".

ואז מתגלה סוד מפתיע: הסנדק בברית המילה של האב היה לא אחר מדוד בן גוריון. "מסתבר שמאותו רגע כל התכונות שלו נכנסו בי. יש בי דחף פנימי לחלל שבת. זה חזק ממני". ואז מגיע המהפך. זמן קצר לאחר ביקור הבבא סאלי בקבר בן גוריון, אותו אב עובר שינוי דרמטי.

הוא חוזר בתשובה שלמה והופך לאדם אחר.

הבבא סאלי לא ראה רק אדם שנפטר.

הוא ראה נשמה שזקוקה לתיקון.

והתיקון הזה השפיע גם כאן בעולמנו.

התורה של הטורטייה

הסוג הנפוץ כיום הוא טורטיית קמח חיטה. הכנתה כוללת קמח, מים, שמן ומלח. הבצק נאפה דק ולמרות דקיקותו הדעה הרווחת בקרב הפוסקים היא שדינו כלחם לכל דבר. לפיכך יש הנוטלים עליו ידיים ומברכים "המוציא" וברכת המזון. עם זאת, יש פוסקים הסוברים שמאחר ואין לה "תוריתא דנהמא" (צורת לחם קלאסית), ברכתה "מזונות".

המנהג הרווח הוא לברך עליה "המוציא". בטורטיות המיובאות ניכר ההבדל שיש בין כשרות הצועדת לאור מרן השולחן ערוך ומקפידה שכל הבישול יהיה על ידי יהודי, ולכן מקפידים שכל האפייה, מתחילה ועד סופה, תהיה אך ורק על ידי יהודי, לבין כשרות הסומכת על פסק הרמ"א, ששם המשיג מסתפק במה שהדליק בבוקר את האש.

חשוב לציין כי למרות הדמיון ללחם, אין להקל בטורטיה כדון "פת פלטר", שאין דינו כתבשיל, במקומות שבהם נאפתה על ידי גוי. מעבר לסוגיית הבישול, קיימות בעיות כשרות רבות בחומרי הגלם: קמח החיטה דורש ניפוי והפרשת חלה, ובמפעלים רבים בעולם משתמשים במגררניה במקום שמן. המגררניה עלולה להכיל שומנים מן החי, מייצבים בעייתיים או רכיבי חלב שהופכים את הטורטייה לחלבית. צריכת טורטיות מחייבת השגחה כשרותית צמודה וקפדנית, המוודאת הן את כשרות הרכיבים והן את עומד בגדרי ההלכה.

הטורטייה הפכה לאורחת כבוד על מדפי הסופרמרקטים ובאולמות האירועים, אך עבור רבים היא תעלומה הלכתית וקולינרית. במקור, זה היה הלחם המסורתי של האינדיאנים בדרום אמריקה. כשהגיעו הספרדים, הם כינו אותה טורטייה בשל דמיונה לחביתה הספרדית העגולה.

קיימים שני סוגים עיקריים של טורטיות: תירס וחיטה. טורטיית התירס היא המקורית אך הכנתה מורכבת. גרגירי התירס עוברים תהליך ניקסטמליזציה – בישול במי סיד, כדי להסיר את הקליפה ולהפוך את הבצק לגמיש וראוי למאכל. כיום משתמשים בסודה קאוסטית להשגת תוצאה זו, ואין בכך בעיית כשרות מהותית. עם זאת, מבחינה הלכתית, טורטיית תירס נחשבת לתבשיל וברכתה "שהכל".

בשל כך, לדעת השולחן ערוך, היא חייבת בבישול ישראל. בתהליך הייצור המכני, הפועל המכניס את הבצק למכשש נחשב לאופה ולכן עליו להיות יהודי. אמנם הרמ"א הקל בפת קטניות שאינה עולה על שולחן מלכים, אך בימינו, כשטורטייה ממולאת מוגשת כמנה יוקרתית, קשה להגדירה כמאכל נחות. לפיכך בכשרויות המהודרות מקפידים על ייצור על ידי ישראל בלבד.

כשר לכמה? - הרב ישי חתכה

זמן קריאה: 1.5 דק

לשתות חלב זה בריא?

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

מנהג ישראל לאכול מוצרי חלב בשבועות מעלה תהייה: האם החלב בריא בימינו? מוצרי החלב כיום רחוקים ממקורם. המזון ברפתות מבוסס חציר במקום עשב ירוק, הפרות נחלבות כאשר הן חשופות להורמונים והשימוש המוגבר באנטיביוטיקה פוגע בפלורת (חיידקי) המעיים שלהן עד לצורך בתוספי ויטמינים. מכל הסיבות הללו, אני נמנע מצריכת חלב לאורך השנה.

אולם בשבועות אני מקפיד לאכול מאכלי חלב. הסיבה טמונה בחשיבות החיבור למסורת ולמנהג עתיק היומין. חלק בלתי נפרד מבריאותנו נובע מהיותנו חלק מקבוצה בעלת ערכים, היסטוריה וחזון משותפים. הנשמה זקוקה להזנה רוחנית ולשייכות לשרשרת הדורות, לא פחות משהגוף זקוק להזנה חומרית. גם אם החלב אינו בריא, אכילה חד פעמית של כמות קטנה לא תגרום נזק ממשי.

הימנעות מהמנהג בשבועות עלולה לפגוע בעוצמת החיבור שלי לעם ישראל ולמסורת המופיעה כבר בתלמוד ובזוהר. אינני רוצה להיות החוליה שמנתקת שרשרת של אלפי שנים. לכן אני בוחר לקיים את המנהג בשמחה, תוך העדפת מוצרי חלב עזים אורגניים. הבריאות, שאני מקפיד להיצמד לה ולשיטת הרמב"ם, אינה נמדדת רק בכימיקלים הנכנסים לגוף אלא גם בחיבור הרגשי והרוחני למורשתנו. בחג השבועות קיימים שיקולים עמוקים וחשובים יותר מהתזונה היומיומית, המאפשרים לנו להזין את הנפש ולהרגיש מאוחדים עם מיליוני יהודים בעולם כולו. מסיבה

זו אעדיף לחרוג ממנהגי ולאכול חלב בשבועות, כדי לשמר את המנהג שיסודו בהררי קודש.

הבהרה: המידע והתכנים המפורסמים בטור אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

מותר להוציא בחג מהמקפיא עבור שבת?

הגאון הרב יניב עזיז שליט"א

מה אני צריכה לעשות בערב החג כדי שאוכל לבשל בחג השבועות עבור שבת הקרובה, כי שמעתי שאסור להכין בחג עבור שבת?

נכון, אסור לבשל אלא אם כן עשו עירוב תבשילין.

כיצד עושים עירוב תבשילין?

בערב החג לוקחים תבשיל (אפשר ביצה או קערה של אורז) ולחם, מחזיקים אותם ביד ימין, ומברכים: "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות עירוב". ואחר כך אומרים: "בדין עירובא יהא שרי לנא לאפווי ולבשולי ולאדלוקי שרגא ולמעבד כל צרכנא מיום טוב לשבת". והפירוש: בעירוב זה יהיה מותר לנו לאפות, ולבשל, ולהדליק הנר ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת. חובה להבין את הנאמר. מי שלא מבין את הנאמר בשפה ארמית, יכול לומר בכל שפה שהוא מבין.

האם כדי שעירוב התבשילין יחול חובה לבשל ולאפות בערב החג או אפשר לקחת קופסת טונה ולחמניה מהחנות?

לא חייבים להכין את התבשיל. אפשר לקנות אותו ואפשר גם לקחת תבשיל שהכנו לפני כמה ימים, להרים אותו ולומר שהוא העירוב, כאמור.

מה צריכים לעשות עם העירוב לאחר שבירכנו?

צריך לשמור אותו ולהיזהר לא לאכול את העירוב עד שבת, כי אם אכלו את העירוב אין אפשרות לאפות או לבשל. אלא אם כן אתם מתגוררים בעיר שיש בה רב עיר והוא מכון עליכם ואז אתם יכולים לבשל. לכתחילה יש להקפיד שלא לאכול עד שבת, ובשבת תאכלו אותו בסעודה שלישית.

האם מותר להוציא אוכל מהמקפיא בחג השבועות עבור השבת הקרובה?

מי שעשה עירוב מותר לו להוציא לכתחילה. ומי שלא עשה עירוב יוציא בשעה מוקדמת, כך שתיאורטית יוכל להשתמש בזה עוד בחג עצמו.

שמעתי שאסור בשבת וביום טוב להשתמש במכשיר הנקרא סלייסר. מה ההלכה?

ביום טוב בוודאי אפשר להקל ללא כל חשש, ובשבת יש מחמירים. ומעיקר הדין המקל בזה – כאשר חותך בזה מעט ירקות לאכילה מיידית, וזוהר שלא תהיה טחינה בהם – יש לו על מה לסמוך.

שמעתי שיש מנהג להתענות בערב ראש חודש סיון וזו סגולה לבנים תלמידי חכמים. האם ראוי לעשות זאת?

נכון שמופיע מנהג זה במקורות שונים, אמנם כתבו רבותינו כי טוב יותר מתענית שהנשים תתחזקנה בבגדים צנועים כדת וכהלכה, ובכיסוי הראש הראוי, ובצניעות בעת ההופעה ובדיבור ברבים, והגברים יקבלו על עצמם לעסוק יותר בלימוד התורה, ובזכות זה יזכו לבנים תלמידי חכמים ויראי שמים (החפץ חיים בגדר עולם, פרק ז; יביע אומר חלק ה, אבן העזר סוף סימן ה).

האם זה נכון שאין לעשות טיפול שיניים שלושה ימים לפני חג השבועות?

נכון שכך כתב הרמ"א (תסח, י), אמנם להלכה ולמעשה התירו הפוסקים, כמו שכתבו רבנו פרץ ובספר הכל בו. ומכל מקום, אם אפשר למנוע עקירת שן בערב החג, קדוש יאמר לו, אלא אם כן יש לו כאבים וקשה לדחות את הטיפול. ושומר פתאים ה'.

התעוררות ישראל

כבוד בית הכנסת
הרב יהודה סעדיה
מרבני ערוץ 2000

"תגיד תודה, העיקר שבסוף הגענו"

כוחה של התפילה עצום אך חשיבותה טמונה בקיומה כסדרה ומתחילתה. רבים מתרגלים לשגרה של הגעה מאוחרת לבית הכנסת, ובכך לא זו בלבד שמפסידים את מעלת "עשרה ראשונים", אלא גם פוגעים בשלמות תפילתם. הרב יעקב שיש סיפר על יהודי שנהג להגיע בקביעות לתפילה בשעה שבע ועשרה. כשביקש ממנו רב הקהילה להקדים ולהגיע בעשרה לשבע, השיב האיש בביטול: "תגיד תודה שאני בא, מה זה משנה השעה? העיקר שבסוף הגעתי". לאחר תקופה, הופיע פתאום אותו יהודי בשעה המוקדמת. כשנשאל לפשר השינוי, סיפר כי בבית העסק שלו, חנות בדים גדולה, פרצה שרפה. הוא הזעיק את

כיוו האש בשיא הלחץ, אך עד שהכבאים הגיעו, האש כילתה את כל רכשו. כשזעם על האיחור שהוביל לאובדן החנות, השיב לו הכבאי באדישות: "תגיד תודה, העיקר שבסוף הגענו". המילים הללו הדדהו בראשו של היהודי והוא נזכר בתשובתו לרב. באותו רגע הוא הבין לעומק את חשיבותה של כל דקה בחיים ואת ההבדל התהומי שבין שבע ועשרה לבין עשרה לשבע. התפילה היא הצלה לנפש, וכמו בשרפה, כל רגע בה הוא קריטי ואינו ניתן להשגה. האיחור עלול להפוך את המאמץ כולו לחסר תועלת, שכן לעיתים הגעה בסוף משמעה שההזדמנות כבר אבדה.

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייגו 073-3212992

טעמי החנהגים

הרב עזרא שקלים
מרבני ערוץ 2000

הטעמים המיוחדים של עשרת הדברות

נהוג לקרוא את עשרת הדברות ב"טעם עליון", המאחד את הדברות הארוכות לפסוק אחד רציף ומפריד את הקצרות לפסוקים עצמאיים. בניגוד ל"טעם תחתון", המחלק את הטקסט לפי מבנה הפסוקים הרגיל, הטעם העליון מדגיש את מהותה של כל דיברה כיחידה שלמה. כך למשל, הדיברה השנייה והרביעית נקראות ברצף, למרות אורכן, ואילו הדיברות הקצרות "לא תרצח" ו"לא תנאף" הופכות כל אחת לפסוק נפרד. ההלכות והמנהגים הקשורים בעלייה לתורה, יסודם בהררי קודש ואין לשנות בהם. בחלוקת העליות לתורה, יש להקפיד על "תקנת הנכנסים והיוצאים": אין לעצור אחרי פחות משלושה פסוקים מתחילת פרשייה או בסוף פרשייה. הטעם לכך הוא מניעת טעות בליבם של הנכנסים לבית הכנסת או היוצאים ממנו, שעלולים לחשוב בטעות כי העולה קרא פחות

מהמינימום הנדרש של שלושה פסוקים ולהסיק שניתן לעשות כן. בעל הקריאה חייב להכיר היטב את מיקומי הפרשיות בחומש כדי לוודא שכל עולה מתחיל ומסיים בנקודה מותרת מבחינה הלכתית. חשוב לציון כי סימני הפרקים המופיעים בחומשים כיום אינם חלק מהמסורת היהודית המקורית. חלוקה זו לפרקים בוצעה על ידי נכרים למטרות דפוס ונוחות, ופעמים רבות היא אינה עולה בקנה אחד עם חלוקת הפרשיות המקראית, הפתוחות והסתומות. לכן ניתן למצוא פרשות שמתחילות או מסתיימות באמצע פרק. אף שגדולי ישראל השתמשו במספור הפרקים ככלי עזר לציון מקורות בשל תפוצתו הרחבה, אין לחלוקה זו תוקף הלכתי מחייב לגבי סדר הקריאה בתורה או הפסקות בין העולים. ההלכה מתחשבת אך ורק במספר הפסוקים ובחלוקת הפרשיות המקורית, תוך שאיפה להתחיל ולסיים כל עלייה בדבר טוב.

הכותב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי".
השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

זמן קריאה: 1.5 דק'

ההטבח מירב חלכה

תבשיל עוף עם כרפס (סלרי) ושעועית ירוקה

מצרכים:

- בצל גדול קצוץ
- צרור סלרי (כרפס), חתוך גס
- גמבה אחת חתוכה לרצועות
- שעועית ירוקה (טרייה או קפואה)
- חלקי עוף (לפי הכמות הרצויה)
- 2 שני שום כתושות
- צרור כוסברה קצוזה
- לתיבול:
- ½ כוס שמן
- כף פפריקה
- ¼ כפית כורכום
- כף מלח
- כפית פלפל שחור

אופן ההכנה:

1. טיגון בסיס: מחממים מעט שמן בסיר רחב ומטגנים את הבצל עד להזהבה.
2. הוספת ירקות: מוסיפים את הסלרי והגמבה ומטגנים יחד כמה דקות עד שהם מתרככים מעט.
3. הוספת נזילים: ממלאים את הסיר במים עד לכיסוי הירקות.
4. הוספת עוף ושעועית: מוסיפים את חלקי העוף, השעועית הירוקה ושיני השום.
5. תיבול: בקערה מערבבים את כל חומרי התיבול (שמן, פפריקה, כורכום, מלח ופלפל) ושופכים לסיר.
6. בישול: מבשלים על אש בינונית-נמוכה עד שהעוף רך והרוטב מצטמצם ומסמיך.
7. סיום: מפזרים מעל כוסברה קצוזה ומבשלים עוד 3-2 דקות.

בהצלחה ובתיאבון!

מאירים את הבית

ארבע סוללות האננה

"חיה, אני לא מאמינה איזה דרך עשינו ביחד", אמרה לי ציפי בחיוך רחב בתחילת הפגישה שלנו. היא לא הסתפקה בכותרת הזו אלא פירטה בהרחבה: "אני כבר לא הפקידה המפוחדת של תחילת הדרך. אני אישה שחולמת, שפועלת, ושכבר רואה תוצאות בשטח. מרגישה שאני מתקדמת מעולה, אבל עדיין יש רגעים שכל הטוב הזה פשוט נתקע לי, ואני לא מבינה למה".

התחושה של ציפי היא סימן מצוין, היא מראה שהיא כבר לא פועלת על אוטומט, אלא מפתחת מודעות עמוקה לביצועים שלה. עצרתי אותה לרגע והסברתי לה שלפני שאנחנו צוללות לנבכי הנפש והמשחקים הפנימיים, אנחנו חייבות לעשות מבדק בסיסי יותר: **מבדק אנרגיות**.

דמייני משחק ילדים שצריך להניח בו ארבע סוללות כדי שיפעל. אם שלוש סוללות מלאות לגמרי, אבל אחת התרוקנה – האם המשחק יפעל? ברוב המקרים התשובה היא לא. כך גם אנחנו, הרבה פעמים אנחנו מטעינות את עצמנו, מתניעות בבוקר בשיא המרץ, ופתאום באמצע היום משהו נעצר. הסוד הוא לדעת איזו סוללה התרוקנה. באימון המנטלי אנחנו מזהות ארבעה מיכלי אנרגיה

1. הסוללה הפיזית: המשאב הכי בסיסי. לפעמים פעולה לא מתבצעת פשוט כי הגוף דורש טיפול, אוכל או מנוחה לפני שיוכל להסתער על משימה חדשה.

2. הסוללה המנטלית (הקוגניטיבית): זוהי סוללת הבהירות. לעיתים המוח פשוט לא מבין מהו הצעד הבא בגלל עודף מידע או חוסר תכנון, והערפל הזה יוצר "קיפאון".

3. הסוללה הרוחנית: החיבור ל"למה" שלך. כשאנחנו מאבדות את המשמעות של העשייה, הכל מרגיש כמו משקולת כבדה שמונעת תנועה.

4. הסוללה הרגשית: כאן נמצא המשחק הפנימי – הסיפורים, הפחדים והבהלות שעלולים לנהל אותנו בשבריר השנייה שלפני הפעולה. כשציפי הבינה שזה לא שהיא נכשלה, אלא אולי רק צריכה להטעין סוללה ספציפית, המתח ירד.

אז איך מזהים בדיוק איזו סוללה לטעינה, ואיך זה הופך אותנו לנשים בריאות וצומחות שעובדות נכון? בטור הבא.

יש לך שאלה? אפשר לפנות לכותבת הטור, במייל: C0527657356@GMAIL.COM | 052-7657-356

למה הבית תמיד נראה ככה?

אם היית יכולות להחליף מקום איתי, הזבוב שעל התקרה במטבח שלך, היית רואת מחזה מעניין. הנה אמא עומדת מול שלולית מיץ שנשפכה, או מול ערמת משחקים שהילד סירב לאסוף. היא נושמת עמוק, ואז זה מגיע:

"למה?! למה זה שוב קרה? למה אתה לא מקשיב? למה הבית תמיד נראה ככה? מהגובה שלי, זה נראה כאילו היא מנסה להניע רכב בלי דלק – הרבה רעש, אפס תנועה קדימה. מה שהאמא הזו לא רואה, זה ששאלת ה"למה" שולחת את המוח של כולם בבית למסע בזמן. הילד מתחיל לחפש תירוצים, האמא מתחילה לחפור בעבר, וכולם נשארים תקועים בתוך השלולית. ב-NLP לומדים שהשאלה הזו פשוט שולחת אותנו למחסן ההצדקות והאשמה. היא גורמת לנו לנתח את הבעיה במקום לפתור אותה, כמו לנסות לנקות את הרצפה בעזרת הרצאה על היסטוריית המיץ.

השינוי האמיתי, זה שאני רואה בבתיים קורה כשמחליפים את ה"למה" בשתי שאלות אחרות: "מה" ו"איך". במקום לשקוע בשאלה "למה המטבח הפוך?" המוח עובר למצב פעולה: "מה אני רוצה שיקרה

עכשיו?" ו"איך אני יכולה להביא את כולם לעזור?". המעבר הזה משנה את האוויר בחדר. פתאום, במקום בית משפט שבו כולם נאשמים, המטבח הופך לחדר מבצעים. מחפשים פתרונות, לא סיבות.

כשמפסיקים לחפש סיבות ומתחילים לחפש כלים, הגלגלים מתחילים לזוז. זהו המעבר מקורבנות למסוגלות. ברגע שמשחררים את הצורך להבין כל פרט ב"למה", מתפנה המון אנרגיה ליצירת ה"איך". כי בסוף, מהתקרה זה נראה פשוט: את לא צריכה להבין למה

המיץ נשפך כדי לדעת איך להביא סמרטוט ולחזור לחייר. אז למה, למה הסתיים הטור הזה? כי עכשיו הגיע הזמן שלך להתחיל לשאול "איך".

המיץ נשפך כדי לדעת איך להביא סמרטוט ולחזור לחייר. אז למה, למה הסתיים הטור הזה? כי עכשיו הגיע הזמן שלך להתחיל לשאול "איך".

נחמי באר - מרחב לצמיחה
NLP רגשית
052-7656229
nlp05276@gmail.com

לחיות טוב,
וראעוף עם
לחיים!

לשון תאריך חייגו או סרקו עכשיו
073-321-2992

ערב בלתי נשכח עם האיש והלב
טל סמל בהרצאה של השראה,
עוצמה ותוכן שאי אפשר
לפספס. עכשיו, אצלך בסלון!

מאירים את הנועורים

הרב ארון קדוס
הסיפור שלו

"השתכחתי אל הרצפה וליהי האם הפראות"

סיפורים
חיוניים
על כולנו
תשובה

מאותו לילה החלפנו טלפונים והתחלנו ללמוד תורה יחד מדי יום. שיחות קצרות אך מלאות חום, צחוק ושאלות, ולעיתים שתיקה של הרהור. הוא לימד אותי שההשפעה של לימוד תורה אינה מוגבלת לחומר הנלמד אלא מחזקת את האמונה ומעניקה עונן לכל החיים.

במהלך השיחות גיליתי דבר נפלא: כשהייתי לומד תורה, יש מלאכים ששומרים עליו. במיוחד בגמרא, שראשי התיבות שלה הם שמות המלאכים: ג' – גבריאל, מ' – מיכאל, ר' – רפאל, א' – אוריאל. מאז, בכל דרך שאני נוסע אחרי לימוד תורה, אני מרגיש שמירה אמיתית סביבי.

מאותו יום התקרבותי לתורה: מניח תפילין מדי יום, שומר שבת ולומד תורה. כל פחד שעולה – נעלם, כי האמונה היא המגן. החברות והלימוד העניקו לי חיבור אמיתי לקב"ה והבנה שהאומץ האמיתי טמון בקשר איתו. החוויה לימדה אותי שיעור עמוק: האמיץ באמת הוא זה שמכיר בפחד שלו, מכיר בקיומו ולא מנסה להתעלם ממנו, אך לא נותן לו לשלוט. עם תורה, לימוד ואמונה האדם אינו מפחד. עכשיו אני יודע: כי אין עוד מלבדו. מי שמאמין באמת – לא מפחד.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 15:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חיינו 073-3212992

כשהייתי ילד, כולם ידעו שאני בולט. החייכן, ההרפתקני, הילד שלא פחד. קראו לי "אבי האמיץ". הביטחון הזה ליווה אותי לאורך כל הילדות והשירות הצבאי. פחד? מעולם לא הכרתי.

אבל לילה אחד שינה הכל. נסעתי בגוש דן כנהג משלוחים, בשעה מאוחרת, כשהתרעה נשמעה פתאום. יצאתי מהרכב והתרחקתי למקום בטוח. דקות ספורות אחר כך השמים נצבעו באדום. פיצוצים רעדו סביבי, והאוויר התמלא ברעש ובחוסר ודאות מוחלט. כל רגע הרגיש כאילו הוא עלול להיות האחרון. דופק מואץ, ידיים רועדות, בטן מפרכסת מרוב פחד.

לצידי עמד אדם בעל אמונה עמוקה. שנינו התכופפנו עם ידיים על הראש. אני רעדתי, והוא חיך בעדינות, נתן לי תחושה שאני לא לבד. הקול השקט שלו, הממלמל פסוקים, כאילו כל מה שקורה סביבנו לא יכול לגעת בו, נתן לי יציבות בתוך הסערה. פתאום ראיתי דמות של אמונה שמאירה את החשכה ומרגיעה את הלב ומשתקת את האימה. הוא קרא: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד" והזמין אותי לחזור אחריו. מילים ששכחתי מאז בר המצווה שלי הפכו למגן שמחזק את הלב. "אל תפחד", אמר, "ליהודי אסור לפחד. כי ליהודי יש את בורא עולם".

זמן קריאה: 1.5 דק

דבש בן 2,000 שנה

פתוח. דבש במצבו הטבעי מכיל מעט מאוד לחות. כל כך מעט, שחיידיקים ומיקרוביולוגים כמעט ולא יכולים לשרוד בסביבה כזו. חוץ מזה, הדבש חומצי כמעט כמו לימון, והחומציות הזו הורגת כמעט כל מה שמנסה להתפתח שם.

אבל יש פה עוד שכבת הגנה מדהימה: הדבורים מוסיפות לדבש אנזים מיוחד שהופך את הסוכר לשני חומרים: חומצה שנותנת לדבש את הטעם החמצמצץ הקל, ומי חמצן שהורגים חיידיקים ופטריות, בדיוק כמו החומר שמשתמשים בו לחיטוי פצעים. תכונת הריפוי של הדבש מתועדת בספרות רפואית עתיקה בשל תכונות אנטי-מיקרוביאליות ויכולת לרפא פצעים. כך גם התורה הקדושה, והרבה יותר מכך: טעימה, מתוקה ונצחית.

כשילדים מתחילים את לימודיהם ב'חידר', נוהגים המלמדים למרוח דבש על האותיות של האלף-בית ולתת להם ללקק את הדבש, כדי לחבב על התינוקות הרכים את התורה הקדושה, שתהיה מתוקה עבורם כדבש. מעבר לכך שהדבש מתוק, מה מיוחד בו עד שהתורה נמשלה אליו? הדבש הוא אחד המזונות היחידים בעולם שלעולם לא מתקלקל. ארכיאולוגים שפתחו צנצנות דבש בקברים עתיקים בניאורגיה, מצאו שדבש בן 2,000 שנה היה עם ריח, מראה וטעם זהים לדבש מהחנות. הסוכר בדבש היגרוסקופי, כלומר, מכיל מעט מים במצבו הטבעי, אבל יכול לספוג לחות מהסביבה אם משאירים אותו

מזהים מה אסתתר בתחנה?

כתבו לנו למייל:
אולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

התשובה לחידה:
של המגזין הקודם:
שומרים על קשר

למה כולם מוצלחים יותר מנני?

תראה אותו בכל בוקר. כשאתה קורא את המילים, אמור לעצמך בלב: "זה אני, וזה הכוח המיוחד שלי".
ברגע שתתחיל להאמין בעצמך באמת ותכיר בערך הייחודי שלך, תגלה שההשוואות לאחרים פשוט נעלמות מאליהן. אין לך צורך להיות יותר מאחרים, אתה רק צריך להיות הכי טוב שאתה יכול להיות. הצדיק רבי זושא מאניפולי זי"ע היה אומר: כשאגיע לעולם האמת, לא ישאלו אותי מדוע לא הייתי כמו פלוני או אלמוני. ישאלו אותי: מדוע לא הייתי זושא.
מאמין בך מאוד, וגאה בך על האומץ לשתף בהצלחה רבה!
מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

רציתי לשאול את הרב למה תמיד נראה לי שכולם מסביב יותר מצליחים, יותר חכמים או יותר מקובלים על החברה ממני? אני יודע ומבין היטב שלא תמיד זה נכון אבל ההרגשה הזאת לא עוזבת אותי. יש דרך להיפטר מכך או לחשוב בכיוון אחר?

תשובה:
אהובי היקר, האמת היא שאתה מעלה כאן תחושה אנושית מאוד, כזו שרבים בהם לא מעט מבוגרים ממני ויותר ממני, פוגשים ומכירים היטב מקרוב. אתה בטח נתקלת כבר במשפט העממי שכולם אוהבים לחזור עליו: הדשא של השכן תמיד נראה ירוק יותר. אבל האמת היא שלא פעם מדובר באשליה אופטית. העיניים שלנו נוטות לראות את הניצחונות של האחרים, אבל הן לא תמיד רואות

זמן קריאה: 1.5 דק

מה אחרת השורה האולה והתצזיתית?

ישראל חיות ואגל

זמן קריאה: 1 דק

השון הפנימי Le הציפורים

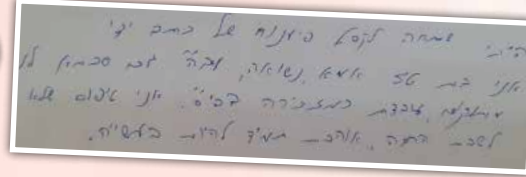
איך הציפורים יודעות שהגיע הזמן לנדוד דרומה בדיוק כשהסתיו מתחיל, עוד לפני שהקור מגיע? ואיך הדוב יודע להפסיק לצוד ולהתחיל לצבור שומן לקראת שנת החורף? לבעלי חיים רבים יש שעון ביולוגי פנימי המכוון בדיוק מדהים לפי מחזורי הבריאה.

המנגנון המרכזי מבוסס על חישת אורך היום והלילה, תופעה המכונה "פוטופריודיזם". המוח של בעלי חיים רבים מכיל אזורים רגישים במיוחד לשינויים בכמות האור, בעיקר בבלוטת האצטרובל המפרישה את ההורמון מלטונין בתגובה לחושך. כדור הארץ מסתובב סביב השמש, ושינויי הזוויות יוצרים שינוי באורך היום. בעלי חיים קולטים את השינויים הזעירים הללו, ומוחם מתרגם אותם לאותות הורמונליים המפעילים מערכות פיזיולוגיות מורכבות בנוף שלהם.

כך, למשל, כאשר הימים מתקצרים לקראת החורף, המוח מפריש הורמונים המעוררים את הציפורים לחוסר מנוחה שמוצא את ביטוי בדחף פנימי שגורם להן לנדידה. אצל יונקים, שינוי זה מפעיל מנגנונים של החלפת פרווה דקה לפרוות חורף עבה וצפופה, ומעורר את הצורך באכילה מוגברת לצורך צבירת אנרגיה. מערכת זו אינה מסתמכת רק על תנאי מזג האוויר בחוץ, אלא על תזמון פנימי עמוק. גם אם נכנס ציפור לחדר מבודד עם תנאים קבועים, היא תתחיל להפגין אי שקט של נדידה בדיוק בתאריך המתאים בשנה.

זהו ביטוי מוחשי לחכמת הבריאה, שדאגה לצייד כל יצור במערכת תזמון פנימית המסנכרנת אותו עם סדרי עולם, ומבטיחה שכל פעולה קריטית להישרדות תתרחש בדיוק בזמן הנכון. מחקרים מראים כי שיבוש במערכת זו עלול להוביל לכישלון רבייתי או חוסר יכולת לשרוד את תנאי הקיצון. כל זה ממחיש את זאת שהשעון הפנימי הוא מנגנון הנדסי מורכב, מדויק להפליא, השומר על איזון ושרידות של הציפורים השונות בכל עונות השנה ללא כל צורך בהתערבות חיצונית.

להזמנת הפעלות, חוגים, הרצאות וכמונים - טלפון כשרים לאפריקה, חייו: 058-6686-137

כדי להתמודד נכון עם אנרגיה זו, חשוב לא לדכא אותה - אלא לנתב אותה. ראשית, יש צורך להגדיר גבולות ברורים: לקבוע מסגרות זמן, משימות מוגדרות וסדר עדיפויות. האנרגיה צריכה כלי. שנית, חשוב לשלב עצירות יזומות - רגעים של סיכום, הכרה בהישג והאטה מודעת. זה מאפשר לאדם לא רק לרוץ קדימה, אלא גם לבנות יציבות.

בנוסף, מומלץ לתעל את האנרגיה לעשייה חיובית: יצירה, למידה, פעילות גופנית או תהליכים טיפוליים. כאשר האנרגיה מקבלת ביטוי נכון - היא הופכת למנוע צמיחה חזק. אך כאשר אין לה כיוון - היא עלולה להתפזר.

לסיכום, כתב היד מצביע על אדם בעל אנרגיה גבוהה ודחף פנימי להתקדמות מתמדת. האתגר אינו להוריד את האנרגיה, אלא ללמוד לנהל אותה - ליצור איזון בין תנועה לבין יציבות, בין שאיפה לבין נוכחות. כאשר האיזון הזה מתקיים, האנרגיה הופכת לכוח משמעותי של הצלחה והתפתחות.

חיים ישראל סיפור חיי

"חיי הרגשתי שהוא חסר"

חזרתי למיקרופון וניסיתי להיזכר בתחושה הזו של תמימות. של רגע שבו אתה לא מתאמץ להבין הכול רק מוכן להיות שם. בדיוק כמו שעם ישראל היה מוכן "לעשות" והגיע להר סיני להיות שם, לפני "ונשמע". וזה בדיוק העניין של מתן תורה. זה לא רק לדעת, לא רק ללמוד, אלא להסכים לעמוד - ולהקשיב. בלי ציניות. בלי מחסומים. לתת לקול להיכנס. "לכל אחד היה מקום לעלות במעלות", זה אולי המשפט שהכי נוגע בי. כי הוא מזכיר לי שכל אחד מאיתנו שומע אחרת, מרגיש אחרת ומתקדם בקצב שלו. גם במוזיקה, גם בחיים.

ואולי זו המתנה הכי גדולה. לדעת שאתה לא צריך להיות מישור אחר כדי להתחבר, רק להיות אתה. בפשטות. בתמימות. "מתוך תמימות". חג שמח ושבת שלום.

"יצאנו אז אל המדבר וראינו הקולות, לכל אחד היה מקום לעלות במעלות". כשאני שר את המילים האלה, אני חוזר לאותו רגע של פשטות. של

התחלה נקייה. של עם שיוצא למדבר, בלי רעש, בלי מסכות, רק עם לב פתוח ורצון לעשות לפני לשמוע. מתן תורה תמיד מצטייר אצלי כרגע מאוד גדול, אבל גם מאוד אישי. לא רק הר, אש וקולות אלא מקום שבו כל אחד מוצא את עצמו בתוך הסיפור הזה. וזה בדיוק מה שניסיתי להרגיש גם בהקלטה של השיר מתוך תמימות.

אני זוכר את הרגע באולפן. האזניות עליי, והמילים מול העיניים, מתחיל לשיר את הטקסט. בהתחלה שרתי את זה נכון. מדויק. מסודר. אבל משהו היה חסר שם. ואז עצרנו. הבנתי שזה לא שיר שצריך לשיר מהראש. זה שיר שצריך לשיר מהמקום הכי פשוט. כמו ילד. בלי לחשוב יותר מדי איך זה נשמע אלא איך זה מרגיש.

זמן קריאה: 1.5 דק

שלחו לנו למייל MAG@TV2000.CO.IL שאלה לייקו בכתב ידכם - ואולי תקבלו תשובה של הגרפולוג, כאן במגזין! (אפשר בעילום שם כמובן).

ערב של אור, חיבור וישועה!

את מוזמנת לארח אצלך בבית, ערב קסום של אנרגיה, זכויות והשראה עם טקס 'הפרשת חלה' מעצים ומחזק עם מיטב הרבניות של ערוץ 2000. ערב מרגש ומחזק, כזה שלא תרצו לשכוח.

חינם ללא עלות

לשריון תאריך חייני או סרכי עכשיו
073-321-2992

מאירים את הילדים

יצירות

ילדים וקרים ומתוקים!

אנחנו רוצים להודות לכם על היצירות המסוימות, הציורים המרהיבים שאתם שולחים לנו מדי שבוע. מחמם לנו את הלב לראות כמה אתם אוהבים את מגזין "מאירים את השבת", ואנו מודים לה על הזכות. כל יצירה ששלחתם לנו רגשה אותנו וחוכמה כמה יצירתיות ומחשבה מחוץ לקופסה יש אצל הילדים של ערוץ 2000! סוף סוף הגיע הרגע שקלנו חינוך לו - ההגדרה הגדולה! אחרי שכל היצירות הנפלאות נמנו ונטפרו, הגרלנו מתוכן את שמו של הזוכה שלנו... והוא... היא...

נחמי שמואל

נחמי המסוימה, היצירה שלך מיוחדת מאוד ואנחנו כל כך שמחים להעניק לך את הפרס! אבל היי זה לא נגמר - ילדים מתוקים אתם ממשיכים לשלח לנו את היצירות שלכם, ובקרוז מאוד - הגרלה שנה נוספת! תמשיכו ליצור, ליצור, לכתוב ולשלח אלינו - אנחנו מחכים. נפגש בהגרלה הבאה ומזל טוב לזוכה שלנו כי אתם, הילדים המקשרים של המגזין שלנו, אתם הכוכבים האמתיים! בהצלחה, ונתראה בהגרלה הבאה!

מאתגרים את הנשמה

ילדי האלפים

מאיר זאטא

14

היהודי שאכל 'דבר אחר'

שלום לכם, ילדים צדיקים!

ילדים וקרים, האם עצרתם פעם לחשב איזו זכות עצומה נפלה בחלקנו? בכל בקר מחדש אנו זוכים להניח ציצית על גופנו, לחבש כפה לראשנו, ולצאת כר בגאון אל הרחוב, אל המרחב הצבורי. לאורך ההיסטוריה הארכה של עמנו, היו תקופות קשות ומרעבות שבהן שלטו בארץ ישראל עמים זרים, עובדי זרה, אשר בקשו למחוק את הזהות היהודית המיוחדת שלנו. הם גזרו גזרות אכזריות ודרשו מהיהודים להדמות להם בכל דבר וענין:

בלבוש, במנהגי היומיום ואפילו במאכלים שעלו על שלחנם. מי שהעז לסרב או לשמור על נאמנותו לתורה ולמצוות, הסתכן בעונשים חמורים ואף במוות. יהודים רבים פחדו ובחרו לשנות את המראה החיצוני שלהם, התלבשו כגויים והסתירו את יהדותם. בימים ההם היה בעל מסעדה יהודי שהחליט למכור במסעדה שלו גם בשר חזיר וטרפות, לצד הבשר הכשר המועד ליהודים. אולם כיצד יוכל לדעת מי מהלקוחות יהודי המקפיד על כשרות ומי גוי, אם כולם לובשים את אותם בגדים ונראים בדיוק אותו דבר? לאחר מחשבה, עשה בעל המסעדה סימן לעצמו: הוא החליט שאם יראה שהאדם נוטל ידים לפני הארוחה ומברך על הלחם, הוא יהודי ויש להגיש לו בשר כשר. אך אם האדם מתישב ומתחיל לאכול מיד ללא כל

ברכה, אות היא לכך שהוא גוי ואז יוגש לו בשר טרפה.

יום אחד נכנס למסעדה יהודי שכלל הנראה התרשל במצוות, התישב ואכל בלי לטל ידים ובלי לברך. בעל המסעדה, שפעל לפי הכלל שקבע לעצמו, הגיש לו בשר טרפה. כשסים האורח את סעודתו ובקש לשלם, הופתע לגלות שהחשבון גבוה מהרגיל. כששאל לפשר המחיר, ענה לו בעל המסעדה בפשטות: "היום אכלת בשר חזיר והוא יקר יותר מהבשר הרגיל". היהודי נחרד עד עמקי נשמתו וזעק: "איר נתת לי לאכל בשר חזיר? הרי אני יהודי". בעל המסעדה הצטער מאוד והסביר לו בכאב: "לפי הלבוש שלך והמראה החיצוני, נראית בדיוק כמו הגויים. וכשאיתי שגם לא נטלת ידים ולא ברכת, מנין היה לי לדעת שאתה יהודי?".

אותו אדם התמלא חרטה עמוקה על כך שזלזל במנהגיו ובזהותו, מה שהוביל אותו למכשול חמור של אכילת טרפה. ילדים וקרים, הספור הזה מלמד אותנו שעור חשוב לחיים. עלינו לשמר מפל משמר על הזהות המיוחדת שלנו, לא להדמות לאחרים ולא להתביש במצוות.

ניתן להשיג את ספרי הברית "כל יום פורים" עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים חפשו: "מאיר זאטא - מתוקים מדבש" לשיעורים המוקלטים: 073-351-1148

בעקבות המטמון של נפולאון

מאת צבי אריה ארדל
ציור יהודה ישראל

בחסות עיתון קומיקס
072-2550600

את הסיפור המלא ניתן לחשיג בתנויות הספרים המובחרות

ילדים עם הנחשין

אלו התשובות הנכונות והמקסימיות של הילדה האלוסה והצדקת - תהלה אלון: והיא כמובן גם הזוכה שלנו השבוע. כל מה שתהלה עשתה כדי לזכות, זה לענות נכון על השאלות שלנו, לשלח את התשובות ולחכות ששמה יעלה בגורל! רוצים גם? אז למה אתם מחכים?

היכן הסתתרת?

עידן ויהונתן מחפשים את המטמון

ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים 2 אשכולות ענבים 27 זוגות מספרים.

חידה?

מי מביא קרנבן אשם גזלות? תשובה לחידה משובע שעבר: חדש.

הרגע

הזה בארוע משפחתי שאבא מציג אותנו כמו סט ברגים: "זה הקטן, זה הבינוני וזה הגדול..."

הדיווח

אף פעם לא הבנתי את הרעיון של "שלם וקח", כאלו מה, נראה לכם שאני אשלם ומישהו אחר יקח?

ילדים יקרים,

עליכם לענות על השאלות הבאות! הצלחתם? איהו יופיו שלחו לנו למיל את התשובה עם שמכם, תכנסו להגרלה ואולי תזכו בפרס! את התשובות יש לשלח אך ורק למיל MAG@TV2000.CO.IL

השאלות:

- 1 כמה זמן לומד דודי?
- 2 שוקי לומד רצוף מאז שהגיע. האילו שעה היצא?
- 3 האם שלום הספיק ללכת מהבוקר?
- 4 מדוע שוקי שומר את העזרה?
- 5 מדוע החבר של דודי נהנה?

התורה כחלק מהחיות שבעולם!

למדתם טוב בליל שבועות? ניצלתי את הרגעים? שלחו לנו איך עבר הלילה אצלכם ומה למדתם ותיכנסו להגרלה על פרסים שווים ומעניינים

מייל MAG@TV2000.CO.IL

עכשיו זה קורה! סגולת הרפואה הפלאית של החג:

רפואה שלמה מכל מחלה

זה חג אמיתי!

הזדמנות
אחרונה

נס מתן תורה לרפואה שלמה ובריאות טובה
סגולת הרפואה בחיבור קדושת התורה והשבת!

שותפים וזוכים
ב'שטר הרפואה'
על קלף
לבריאות ורפואה
מכל כאב

יוצאים מהחג הזה עם בריאות ורפואה!
מקיימים את הסגולה בתמיכה בפרויקט
"תורת עמרם" של ערוץ 2000 המחזיק
מאות לומדי תורה ואלפי שעות קדושה
בכל שבת. **זוכים לחג שמח ו...רק בריאות!**

לשיתופיות ולקבלת 'שטר הרפואה' חייגו אל סרקו

073-321-2876

ערוץ
2000
מאירים את הנשמה